

॥ ಶಿಶುನಾಳ ಶರೀಫ್ಲರ ತತ್ತ್ವಪದಗಳು ॥

॥೧॥

॥ ಅಗ್ಗದ ಅರಿವಿ ತಂದು ॥

ಅಗ್ಗದ ಅರಿವಿ ತಂದು ಹಿಗ್ಗಿ ಹೊಲಿಸಿದೆ ಅಂಗಿ, ಹೆಗ್ಗಣ ಒಯ್ತವ್ವ ತಂಗಿ, ಈ ಅಂಗಿ ॥

ಅಗಣಿತ ವಿಷಯದ ಆರು ಗೇಣಿನ ಕವಚ ಬಗಲಿನ ಬೆವರನು ಕುಡಿದು ।
ಸಿಗಿದು ಹೋಯಿತವ್ವ ತಂಗಿ, ಈ ಅಂಗಿ, ಸಿಗಿದು ಹೋಯಿತವ್ವ ತಂಗಿ, ಈ ಅಂಗಿ ॥೧॥

ಬುದ್ಧಿಗೇಡಿಯಾಗಿ ನಿದ್ಧಿ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡು ಎದ್ದು ನೋಡಲು ಮಣ್ಣಿನ ।
ಗುದ್ಧಿನೋಳಡಗಿತ್ತವ್ವ ತಂಗಿ, ಈ ಅಂಗಿ, ಗುದ್ಧಿನೋಳಡಗಿತ್ತವ್ವ ತಂಗಿ, ಈ ಅಂಗಿ ॥೨॥

ಕಳೆದೆ ಈ ಪರಿ ಇರುಳು ಬೆಳಗಾಗೋ ಸಮಯದಿ ಚೆಲುವ ಶ್ರೀ ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನು ।
ಉಳುವಿ ಕೊಟ್ಟಾನವ್ವ ತಂಗಿ, ಈ ಅಂಗಿ, ಉಳುವಿ ಕೊಟ್ಟಾನವ್ವ ತಂಗಿ, ಈ ಅಂಗಿ ॥೩॥

॥೨॥

॥ ಅಣ್ಣಾ ನೋಡೋಣು ಬಾರೊ ॥

ಅಣ್ಣಾ ನೋಡೋಣು ಬಾರೊ, ಬೇಗನೆ ಸಾರೊ ।
ಅಣ್ಣಾ ನೋಡೋಣು ಬಾರೊ ನುಣ್ಣಗೆ ತೋರುವ ಸಣ್ಣ ಮಂದಿರದೊಳು ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು ಜ್ಯೋತಿಯ ॥

ಶಾಲು ಮೇಲೆ ಮಡಿ ಹೊತ್ತು ಮಸ್ತಕದಿ ರುಮಾಲು ಚಿಮ್ಮರಿಯ ಸುತ್ತಿ ।
ಬಾಳೆಂಬ ಚೆಲುವಾದ ಹಾಲುಹಾವುಗೆ ಮೆಟ್ಟಿ ಮೇಲುಮಾರ್ಗವ ಹಿಡಿದು ನಾಳಿನೊಳಿಬ್ಬರು ॥೧॥

ಪರಮಪಥವೆ ನಮ್ಮ ಗುರಿಯಾಗಿ ಅರುಣೋದಯದತ್ತ ನಡೆಯಾಗಿ ।
ಸಾವಿನಂಕುರ ಗೆದ್ದು ಜೀವಾತ್ಮರ ಮುದ್ದುದೇವನೆ ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನೆ ಗತಿಯೆಂದು ॥೨॥

॥೩॥

॥ ಅದ ನೋಡು ॥

ಅದ ನೋಡು ನೀನದ ನೋಡು । ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದದಿ ಮುಣೆಮುಣೆಗ್ಯಾಡುವುದು ॥

ಸುತ್ತಲು ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ ನೋಡು । ಅತ್ತಲು ದಶಕಾಂಗುಲವಿದೆ ನೋಡು ॥೧॥

ಅರಿವಿನ ಜಾಲದಿ ತೊಡಕಿದೆ ನೋಡು । ಗುರುವಿನ ಕೀಲನು ಹಾಕಿದೆ ನೋಡು ॥೨॥

ನೋಡೇನೆಂದರೆ ಕಾಣುವುದಲ್ಲ । ನೋಡಿದ ಮೇಲದು ಬಿಡುವುದೆ ಇಲ್ಲ ॥೩॥

ಹರಿಯೂ ಅಲ್ಲ ಹರನೂ ಅಲ್ಲ । ಅರಿವಿದ ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನೆ ಬಲ್ಲ ॥೪॥

॥೪॥

॥ ಅಳಬೇಡ ತಂಗಿ ॥

ಅಳಬೇಡ ತಂಗಿ, ಅಳಬೇಡ ।

ನಿನ್ನ ಕಳುಹಬಂದವರಿಲ್ಲ ಉಳುಹಿಕೊಂಬವರಿಲ್ಲ ॥

ಖಡಕಿಲೆ ಉಡಿಯಕ್ಕಿ ಹಾಕಿದರವ್ವ, ದುಡುಕಿಲೆ ಮುಂದಕ್ಕ ನೂಕಿದರವ್ವ ।
ಮಿಡುಕ್ಕಾಡಿ ಮದುವ್ಯಾದಿ ಮೋಜು ಕಾಣವ್ವ, ಹುಡುಕ್ಕಾಡಿ ಮಾಯದ ಮರವೇರಿದ್ಯವ್ವ ॥೧॥

ಮಿಂಡರ ಬಳಗವು ಬೆನ್ಹತ್ತಿ ಬಂದು, ರಂಡೇರೈವರು ಕೂಡಿ ನಗುತಲಿ ನಿಂದು ।
ಕಂಡೋರ ಕಾಲ್ಹಿಡಿದು ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂದು, ಗಂಡನ ಮನಿ ನಿನಗ ಬಿಡದವ್ವ ತಂಗಿ ॥೨॥

ರಂಗೀಲಿ ಉಟ್ಟೀದಿ ರೇಶ್ಮಿಧಡಿ ಸೀರಿ, ಹಂಗ ನೂಲಿನ ಪರವಿ ಮರೆತ್ಯವ್ವ ನಾರಿ ।
ಮಂಗಳ ಮೂರುತಿ ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ಅಂಗಳಕ ನೀ ಹೊರತು ಆದ್ಯವ್ವ ಗೌರಿ ॥೩॥

॥೫॥

॥ ಆರತಿ ಬೆಳಗುವೆನು ॥

ಆರತಿ ಬೆಳಗುವೆನು, ಯೋಗದ ಆರತಿ ಬೆಳಗುವೆನು ।

ಆರತಿ ಬೆಳಗುವೆ ಪಾರಮಾರ್ಥದ ಸಾರವ ತಿಳಿದಿನ್ನು ತಾರಕಬ್ರಹ್ಮಗೆ ॥

ಗುದಗುಹ್ಯಗಳನೊತ್ತಿ ಮೇಲಕೆ ಚದುರತನದಲಿ ಹತ್ತಿ
ಸದರಮನಿಯೊಳು ನದರಿಟ್ಟು ನೋಡಲು ಎದುರಿಗೆ ಕಾಂಬುವ ಸದಮಲ ಬ್ರಹ್ಮಗೆ ॥೧॥

ಇಡೆಯನ್ನು ತಡೆದು ಪಿಂಗಳ ನಾಡಿಯ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು
ಕೂಡಿ ಶ್ವಾಸವ ನೋಡಲು ಅಗ್ನಿಯ ಗೂಡಿನೊಳಗೆ ಜ್ಯೋತಿ ಮೂಡಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮಗೆ ॥೨॥

ಚಂದ್ರ-ಸೂರ್ಯರ ಒಂದುಗೂಡಿಸಿ ಒಂದೆ ಸ್ಥಲದಿ ನಿಂದು
ಚಂದದಿ ನೋಡಲು ಕಂಡ ವೀರನಿಗೆ ಮುಂದೆ ಪ್ರಕಾಶಿಪ ಆನಂದಬ್ರಹ್ಮಗೆ ॥೩॥

ಜ್ಞಾನಖಡ್ಗ ಹಿಡಿದು ಮಾಯಾ ಎಂಬ ಮಲವ ಕಡಿದು
ಮೌನದಿಂದ ಶಿಶುವಿನಾಳಧೀಶನ ಧ್ಯಾನವ ಮಾಡಿ ಗೋವಿಂದರಾಜಗೆ ॥೪॥

॥೬॥

॥ ಇದೇ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ ನೋಡಿಕೋ ॥

ಇದೇ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ ನೋಡಿಕೋ, ಸದಾನಂದ ಪರಮಾತ್ಮ ಬೋಧಮಯ ॥

ನಿಧಾನದಲಿ ನಿಜ ಹೃದಯಕಮಲದಲಿ ಸುಧಾಕಿರಣ ಗುರುಪದಾಬ್ಜ ಕಂಡರೆ ॥೧॥

ಯೋಗಿಯಾಗಿ ಸಂಭೋಗ ಮಾಡಿ ನೀ ರೋಗವಳಿದು ನಿಜರಾಗದಿ ಹೊಳೆದರೆ ॥೨॥

ಕಸರು ಕಳೆವ ಶಿಶುನಾಳಧೀಶ ಎಂಬ ಹೆಸರ ಹೊಗಳಿ ಐದಕ್ಷರ ನುಡಿದರೆ ॥೩॥

॥२॥

॥ ಎಂಥಾ ಮೋಜಿನ ಕುದುರಿ ॥

ಎಂಥಾ ಮೋಜಿನ ಕುದುರಿ ಹತ್ತಿದ ಮ್ಯಾಲ ತಿರುಗುವುದು ಹನ್ನೊಂದು ಘೇರಿ ।
ಸಾರಿ ನಾನು ಹೇಳತೀನಿ ಸಟೆಯಲ್ಲ ಈ ಮಾತು, ಸತ್ಯ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಪಾದ ಗಟ್ಟಾಗಿ ಮುಟ್ಟಿಸಿತು ॥

ಹಚ್ಚನ್ನ ಕರಡ ಹಾಕಲೆಬೇಕು, ನಿಚ್ಚಳ ನೀರ ಕುಡಿಸಲೆಬೇಕು ।
ಸಂಸ್ಕಾರ ಕಮಚೀಲಿ ಹೊಡಿಯಲೆಬೇಕು, ಅಚ್ಯುತ ಮೆಚ್ಚುವಂತೆ ಮೈ ತಿಕ್ಕಬೇಕು ॥೧॥

ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲಪ್ಪ ಎರಡು ಹೊತ್ತು ದಾಣಿ, ತಿಂದ ಮ್ಯಾಲೆ ತಿರುಗುತ್ತೆ ಮ್ಯಾಗಳ ಓಣಿ ।
ಖಾದರ ಲಿಂಗನು ಹಾಡಿದ ವಾಣಿ, ಸೋಸಿ ನೋಡಿಕೊ ಹಾಕಿದ ಗೋಣಿ ॥೨॥

ಪಾಂಡವರ ಮನಿಯೊಳಗ ಪಾಗದಾಗಿತ್ತು, ಪಾಗದ ಗೂಟವ ರ್ನಾಡಿಸಿ ಕಿತ್ತು ।
ಹೋಗುವಾಗ ಶಿಶುನಾಳಕೋಡ್ಯೋಡಿ ಬಂತು, ಗೋವಿಂದ ಗುರುವಿಗೆ ವಶವಾಗಿತ್ತು ॥೩॥

॥೪॥

॥ ಎಂಥೆಂಥಾದ್ದೆಲ್ಲಾನು ಬರಲಿ ॥

ಎಂಥೆಂಥಾದ್ದೆಲ್ಲಾನು ಬರಲಿ, ಚಿಂತೆ ಎಂಬುದು ಸಾವಿರ ಇರಲಿ ।
ಎಂತೇನೆಂಬುದ ತೋರುವ ಗುರುವ ಅಂತಃಕರಣ ತಪ್ಪದೇ ಕಾಯಲಿ ॥

ಬಡತನ ಎಂಬುದು ಕಡೆತನಕಿರಲಿ, ಒಡವಿ ವಸ್ತು ಕಳ್ಳರು ಹೊರಲಿ ।
ನಡಿವಂಥ ದಾರಿ ತಿಳಿಯದೆ ತಪ್ಪಿ, ಅಡವಿ ಸೇರುವಂತಾಗಿ ಹೋಗಲಿ ॥೧॥

ಗಂಡಸುತನವೇ ಇಲ್ಲದಂಥಾಗಲಿ, ಹೆಂಡಿರು ಮಕ್ಕಳು ಬಿಟ್ಟೇ ಹೋಗಲಿ ।
ಕುಂಡಿಗೆ ಒದೆಯಲಿ ಸಾಲದವರೆಲ್ಲ, ಬಂಡ ಮಾಡಿ ಜನ ಎಲ್ಲ ನಗಲಿ ॥೨॥

ನಂಬಿಕೆ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಲಿ, ಅಂಬಲಿ ಕಂಬಳಿ ಸಿಗದೇ ಹೋಗಲಿ ।
ಹುಂಬ ಸೂಳೇಮಗ ಎಂದೆಲ್ಲ ಬೈಯಲಿ, ಕಂಬ ಮುರಕೊಂಡು ತೆಲಿಮ್ಯಾಲೆ ಬೀಳಲಿ ॥೩॥

ಉದ್ಯೋಗ ವ್ಯಾಪಾರ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಲಿ, ಬುದ್ಧಿ ಎಂಬುದು ಮಸಣಿಸಿ ಹೋಗಲಿ ।
ಮದ್ದು ಹಾಕಿ ಎನ್ನನು ಕೊಲ್ಲಲಿ, ಹದ್ದು ಕಾಗಿ ಹರಕೊಂಡು ತಿನ್ನಲಿ ॥೪॥

ಭಾಷೆ ಪಂಥ ನಡೀದ್‌ಹಾಂಗಾಗಲಿ, ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ ಜನರೆಲ್ಲ ನಗಲಿ ।
ಶ್ರೀ ಶಿಶುನಾಳಧೀಶ ಗುರುವಿನ ಲೇಸಾದ ದಯವೊಂದು ಕಡೆತನಕಿರಲಿ ॥೫॥

॥९॥

॥ ಎದ್ದು ಹೋಗತೇನಿ ತಾಳೆಲೋ ॥

ಎದ್ದು ಹೋಗತೇನಿ ತಾಳೆಲೋ, ಛೇ ಬುದ್ಧಿಗೇಡಿ, ಎದ್ದು ಹೋಗತೇನಿ ತಾಳೆಲೋ ।
ಎದ್ದು ಹೋಗತೇನಿ ತಾಳೆಲೋ, ಇದ್ದು ಇಲ್ಲೆ ಭವಕೆ ಬೀಳೋ,
ಸದ್ಯ ಸದ್ಗುರು ಶಾಪ ನಿನಗೆ, ಸಿದ್ಧಲಿಂಗನ ಪಾದಸಾಕ್ಷಿ ॥

ಹಟದಿ ನಮ್ಮನ್ಯಾಕ ನೋಡತಿ, ಒಣ ಕಟಿಗಿಯಂತೆ ಸೆಟೆದು ನಿಂತು ಮಾತನಾಡತಿ ।
ಚಿಟಕಿ ಹೊಡೆದು ಬೊಟ್ಟು ಕುಣಿಸಿ, ಕುಟಿಲ ಕಲಹದ ಗುಣವ ಮೆರೆಸಿ,
ಕಟಕಿ ದೋಷ ತಟ್ಟಿತೋ, ಹಿರೇಮಠದ ಪಾದ ಸಾಕ್ಷಿ ಇದಕೆ ॥೧॥

ನಿಂದೆ ಮಾಡಿ ನೀಚನಾದೆಯೋ, ಇದರಿಂದ ಸೀದಾ ದಂದುಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬಿದ್ದೆಯೋ ।
ತಂದೆ ಗುರು ಗೋವಿಂದದೇವನ ದ್ವಂದ್ವ ಪಾದವ ನಂಬಿದವರಿಗೆ,
ಕುಂದನಿಟ್ಟ ಮಂದ ಮನುಜ ಹಂದಿ ಜನ್ಮಕೆ ಬಿದ್ದೀಯಲೊ ॥೨॥

ಮಂಡಲಕ ಮಹಿಮಾಸಾಗರ ಗೋವಿಂದನಕ್ಷರ ಪಂಡಿತಗೂ ಪರಮಾರ್ಥದಾಗರ ।
ಗಂಡ ಶಿಶುವಿನಾಳಧೀಶ ದಂಡಕೋಲ ಹಿಡಿದು ಕೈಯಲಿ,
ದಿಂಡುತನುವ ಮುರಿದು ನಿನ್ನ ಚಂಡಿತನವ ತೆಗೆವ ಮೋಜಿಲೆ ॥೩॥

॥೧೦॥

॥ ಎಲ್ಲರಂಥವನಲ್ಲ ನನ ಗಂಡ ॥

ಎಲ್ಲರಂಥವನಲ್ಲ ನನ ಗಂಡ, ಬಲ್ಲಿದನು ಪುಂಡ, ಎಲ್ಲರಂಥವನಲ್ಲ ನನ ಗಂಡ ।
ಎಲ್ಲರಂಥವನಲ್ಲ ಕೇಳೆ, ಸೊಲ್ಲು ಸೊಲ್ಲಿಗೆ ಬೈದು ನನ್ನ
ಎಲ್ಲೂ ಹೋಗದ ಹಾಂಗ ಮಾಡಿಟ್ಟು, ಕಾಲ್ಮುರಿದು ಬಿಟ್ಟು ॥

ಮಾತಾಪಿತರ ಮನೆಯೊಳಿರುತಿರಲು, ಮನಸೋತು ಮೂವರು ಪ್ರೀತಿ ಗೆಳತೇರ ಮಾತಿನೊಳಿರಲು ।
ಮೈ ನೆರೆತು ಮಾಯದಿ ಘಾತವಾಯಿತು ಯೌವನವು ಬರಲು, ಹಿಂಗಾಗುತಿರಲು ।
ದೂತ ಕೇಳನಿಮ್ಮವನು ಶೋಭನ ರೀತಿಚಾರವನೆಲ್ಲ ತೀರಿಸಿ
ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಮೈಹೊಂದಿಕೆಯ ಮಾಡಿ, ಮಮತೆಯಲಿ ಕೂಡಿ ॥೧॥

ಅಕ್ಕ-ತಂಗಿಯರಾರು ಮಂದಿಗಳ, ಅಗಲಿಸಿದನೈವರ ಕಕ್ಕುಲಾತಿಯ ಅಣ್ಣ-ತಮ್ಮಗಳ ।
ನದರೆತ್ತಿ ಮ್ಯಾಲಕ ನೋಡಗೊಡದೆ ಹತ್ತು ದಿಕ್ಕುಗಳ, ಮಾಡಿದನೆ ಮರುಳ ।
ತೆಕ್ಕೆಯೊಳು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಸುರತಾನಂದ ಸುಖ ತಾಂಬೂಲ ರಸ-
ಗುಟುಕಿಕ್ಕಿ ಅಕ್ಕರತಿಯಲಿ ನಗುವನು ತಾ, ಬಲು ರಸಿಕನೀತ ॥೨॥

ತುಂಟಸವತಿಯ ಸೊಂಟಮುರಿ ಹೊಡೆದ, ಒಣ ಪಂಟಮಾತಿನ ಗಂಟುಗಳ್ಳರ ಮನೆಗೆ ಬರಗೊಡದ ।
ಹದಿನೆಂಟು ಮಂದಿ ಕುಂಟಲಿಯರ ಹಾದಿಯನು ಕಡಿದ, ಎನ್ನ ಕರವ ಪಿಡಿದ ।
ಕುಂಟ ಕುರುಡರೆಂಟು ಮಂದಿ ಗಂಟು ಬಿದ್ದರೆ ಅವರ ಕಾಣುತ
ಗಂಟಲಕೆ ಗಾಣಾದ ಕೇಳಕ್ಕಾ, ತಕ್ಕವನೆ ಸಿಕ್ಕ ॥೩॥

ಅತ್ತೆ-ಮಾವರ ಮನೆಯ ಬಿಡಿಸಿದನೇ, ಮತ್ತಲ್ಲಿ ಮೂವರ ಮಕ್ಕಳೈವರ ಮಮತೆ ಕೆಡಿಸಿದನೇ |
ಎನ್ನನು ತಂದು ರತ್ನಜ್ಯೋತಿಯ ಪ್ರಭೆಯೊಳಿರಿಸಿದನೇ, ಎನಗೊತ್ತಿನವನು |
ಎತ್ತ ಹೋಗದೆ ಚಿತ್ತವಗಲದೆ ಗೊತ್ತಿನಲ್ಲೆ ಇಟ್ಟು ಎನ್ನನು
ಮುತ್ತಿನ ಮೂಗುತಿಯ ಕೊಟ್ಟನೇ, ಇವನೆಂಥ ದಿಟ್ಟನೆ ||೪||

ಕಾಂತೆ ಕೇಳೇ ಕರುಣ ಗುಣದಿಂದ, ಎನಗಿಂಥ ಪುರುಷನು ಬಂದು ದೊರಕಿದ ಪುಣ್ಯಫಲದಿಂದ |
ಎನ್ನಂತರಂಗದ ಕಾಂತ ಶ್ರೀ ಗುರುನಾಥ ಗೋವಿಂದ, ಶಿಶುನಾಳದಿಂದ |
ಕಾಂತೆ ಬಾರಂತೆಂದು ಕರೆದೇಕಾಂತ ಮಂದಿರದೊಳಗೆ ಒಯ್ದು
ಭ್ರಾಂತಿ ಭವ ದುರಿತವನು ಪರಿಹರಿಸಿ, ಚಿಂತೆಯನು ಮರೆಸಿ ||೫||

||೧೧||

|| ಎಷ್ಟು ಕಾಡುವವು ಕಬ್ಬಕ್ಕಿ ||

ಎಷ್ಟು ಕಾಡುವವು ಕಬ್ಬಕ್ಕಿ, ನಾ ಹೊಲದೊಳಗಿರುವೆ ಒಬ್ಬಾಕಿ ||

ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಮೂರು ಹಕ್ಕಿ, ಈ ಕಡೆಯಿಂದ ಆರು ಹಕ್ಕಿ |
ಲಗ್ಗೆ ಹಾಕತಾವು ಕಾದು ಕಾದು, ಬಂತು ನನಗ ಬಲು ಬೇಸರಕಿ ||೧||

ಕಬ್ಬಕ್ಕಿ ಬರತಾವ ಸರಿ-ಬೆರಕಿ, ಆರು ಮೂರೊಂಬತ್ತು ಮನ ಕಲಕಿ |
ಅದರೊಳಗೊಂದೈತಿ ಮೂಬೆರಕಿ, ಕವಣಿ ಬೀಸಿ ಬಂತು ಬೇಸರಕಿ ||೨||

ಕಾಳು ತಿಂದು ಹೊಡಿತಾನೂ ಗೊರಕಿ, ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ಮುದಿ ಹಕ್ಕಿ |
ಗುರು ಗೋವಿಂದನ ಬಳಿ ಮುಕ್ತಿ ಬೇಡಿ ಕಾಡುವವು ಆ ಹಕ್ಕಿ ||೩||

||೧೨||

|| ಏನ ಕೊಡ ಇದು ಏನ ಕೊಡವ ||

ಏನ ಕೊಡ ಇದು ಏನ ಕೊಡವ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಮಾಟ ಏನ ಚೆಂದ ಕೊಡವ |
ತಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಬೆಳಗಿಲ್ಲ ಥಳ ಥಳ ಹೊಳೀತದ, ಕಂಚಲ್ಲ ತಾಮ್ರವಲ್ಲ ಮಿರಿ ಮಿರಿ ಮಿಂಚತದ ||

ಆರು ಮಂದಿ ಅಕ್ಕ ತಂಗಿ ಮೀರಿ ಮಿಂಚಿದ ಕೊಡ, ಮೂವರು ಮುತ್ತೈದೇರು ಲೋಲಾಡಿದ ಕೊಡ |
ಶಿವರಾತ್ರಿ ಜಾತ್ರಿಗ್‌ಹೋಗಿ ಸಿದ್ರಾಮನ್ ದರ್ಶನವಾಗಿ, ಮಳ್ಳವ್ವ ಬಾಜಾರ್ಡಲ್ಲಿ ಬಾಳಿ ಹೋಯ್ತವ್ವ ಕೊಡ ||೧||

ಆರು ಮಂದಿ ಅಕ್ಕ ತಂಗಿ ಜತ್ತಿಲೆ ನೀರಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಜರ್ರಂತ ಜಾರಿ ಬಿದ್ದು ಸಿಗದೇ ಹೋಯ್ತವ್ವ ಕೊಡ |
ಶಿಶುನಾಳಧೀಶ ತಾನೆ ತಿದ್ದಿ ಮಾಡಿದ ಕೊಡ, ಬುದ್ಧಿವಂತರು ತಿಳಿದು ನೋಡಬೇಕಾದ ಕೊಡ ||೨||

॥೧೩॥

॥ ಒಳ್ಳೇ ನಾರಿ ಕಂಡೆ ॥

ಒಳ್ಳೇ ನಾರಿ ಕಂಡೆ, ಈಗಲೇ ।

ಇಳೆಯ ತಳದಿ ತಪದೊಳು ನಿಂತು ಕಳೆಯ ಋಷಿಗಳ ಮರುಳು ಮಾಡುವ ॥

ಕೈಯೂ ಕಾಲೂ ಇಲ್ಲ ಉಸುರು ಮೈಯಿ ಮೊದಲೇ ಇಲ್ಲ ।
ಚೆಲ್ಲುತ ಪರಮಾನಂದ ಎದಿಯೊಳು ಎಲ್ಲವ ಬಿಡಿಸಿ ಕರುಣದಿ ಕಾಯುವ ॥೧॥

ಮುಟ್ಟಲು ಕೊಲ್ಲುವಳೋ ಕಾಮನ ಕಟ್ಟಿ ಆಳುತಿಹಳು ।
ಬಟ್ಟ ಕುಚಕ ಬರೆದಿಟ್ಟ ಕುಪ್ಪಸಕ ನಟ್ಟು ಮನಸು ನಡೆಗೆಟ್ಟು ನಿಂತಿತು ॥೨॥

ಮೀಸಲು ನಗೆಯವಳು ಶಿಶುನಾಳಧೀಶಗೆ ಸೋತವಳು ।
ವಾಸಿಸಿ ಗುಡಿಪುರದಿ ಗೋವಿಂದನ ದಾಸರನು ತಾ ಸೆಳೆಯುತಲಿಹಳು ॥೩॥

॥೧೪॥

॥ ಕಿಟಕಿಟಿ ಕಿಟಕಿಟಿ ತಾಳಲಾರೆ ॥

ಕಿಟಕಿಟಿ ಕಿಟಕಿಟಿ ತಾಳಲಾರೆ ಓಣ್ಯಾನ ಅಕ್ಕಗಳಿರಾ ।
ನಾ ಕಿಟಕಿಟಿ ಕಿಟಕಿಟಿ ತಾಳಲಾರೆ ಓಣ್ಯಾನ ಅವ್ವಗಳಿರಾ ॥

ಬಂಗಾರದಂಥ ಗಂಡನವ್ವ, ಕೆಂಡದಂಥ ಭಾವನವ್ವ ।
ಬಾಗಿಲದೊಳಗ ನಿಂತಾರವ್ವ, ಬಾಯಿಗ್ಬಂದ್‌ಹಾಂಗಂತಾರವ್ವ ।
ಸಿಂಗಾರದವರ ಮಗಳು ನಾನು ತಾಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತೇನವ್ವ, ಯವ್ವಾ ॥೧॥

ಮುತ್ತಿನಂಥಾಕಿ ನನ್ನ ಅತ್ತಿ, ಅಸವಳಿದಾಕಿ ನನ್ನ ನಾದಿನಿ ।
ಸರೀಕರೆದುರು ಬೈತಾರವ್ವ, ಲಜ್ಜೆಗೆಟ್ಟ ಹೆಣ್ಣು ಅಂತಾರವ್ವ ।
ದೇಶಕಧಿಕವಾದ ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ಪಾದ ಒಂದೆ ಗಟ್ಟಿಯವ್ವ, ಯವ್ವಾ ॥೨॥

॥೧೫॥

॥ ಕು ಕೂ ಎನುತಿದೆ ಬೆಳವ ॥

ಕು ಕೂ ಎನುತಿದೆ ಬೆಳವ, ಬಂದು ಹೊಕ್ಕಿತು ಭವವೆಂಬ ದುಃಖದ ಹಳವ ॥

ಸೊಕ್ಕು ಎಂಬುವ ಗಾಳಿ-ಮಳೆಗೆ ಸಿಕ್ಕು ಬಹುಪರಿಯಲ್ಲಿ ತೊಳಲಿ ಬಳಲಿ ।
ಅಕ್ಕರೆಂಬುವ ಬಿಸಿಲಿನಿಂದ ತಾ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ತಾಪಗೊಂಡು ॥೧॥

ಮೋಹವೆಂಬುವ ಬಲೆಗೆ ಸಿಲುಕಿ ಕೆಟ್ಟ ಸ್ನೇಹವೆಂಬುವ ಕಂಟಿಗೆ ತಾಕಿ ।
ದಾಹವೆಂಬುವ ವಿಷಯದಿಂದ ಹಗಲು-ರಾತ್ರಿ ತಿರುಗಿ ತಿರುಗಿ ॥೨॥

ದೇಹವು ಕಳವಳಗೊಂಡು ಸತಿ-ಸುತರಾಹುವಿನ ಬಾಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದು ।
ಆಸೆ ಎಂಬುವ ಬೇಡನಿಂದ ಬಹು ದೇಶ-ದೇಶಗಳನು ಸುತ್ತಿ ಸುತ್ತಿ ॥೩॥

ಕ್ಷೇಶಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಈಶ ಶಿಶುನಾಳೇಶನ ಚರಣವನ್ನು ।
ಏಸು ಜನ್ಮವು ಕಾಣದಾಗಿ ತಾಸು-ತಾಸಿಗೆ ಕೊರಗಿ ಸೊರಗಿ ॥೪॥

ಪುರುಷನ ಬುಟ್ಟಿಯೊಳಿಟ್ಟು ಬಹು ಹರುಷದಿ ಹಳ್ಳದೊಳು ತೇಲಾಕ ಬಿಟ್ಟು ।
ಮನವೆಂಬ ಗೂಡಿನೊಳಿಟ್ಟು ತನ್ನ ತನುವೆಂಬ ಮರದೊಳು ಹಾರಾಕ ಬಿಟ್ಟು ॥೫॥

ಆನಂದದೊಳು ತಾನಿರಲು ಸ್ವಾನಂದದಿ ರೆಕ್ಕೆಗಳ ಕೆದರುತಲಿರಲು ।
ಭುವನದೊಳಗೆ ನಿಂತಿರಲು ದೇವ ಶಿಶುನಾಳಧೀಶ ಗೋವಿಂದನ ವರವು ॥೬॥

॥೧೬॥

॥ ಕುಂಟ-ಕುರುಡರೆಂಟು ಮಂದಿ ॥

ಕುಂಟ-ಕುರುಡರೆಂಟು ಮಂದಿ ರಂಟಿ ಹೊಡೆಯೆಲೋ ।
ಮಂಟರಗಾಳಿಗೆ ಸಿಗದೆ ಲೋಕವ ರಂಟಿ ಹೊಡೆಯೆಲೋ ॥

ಸುಜ್ಞಾನವೆಂಬೊ ಕುಂಟಿಯ ಹೂಡಿ ರಂಟಿ ಹೊಡೆಯೆಲೋ ।
ಪ್ರಜ್ಞಾನವೆಂಬೊ ಕೂರಿಗೆ ಹೂಡಿ ಬೀಜ ಬಿತ್ತೆಲೋ ॥೧॥

ಕರಿಯ ಬೀಜ ಬಿಳಿಯ ಬೀಜ, ಬೀಜ ಹಿಡಿಯೆಲೋ ।
ಅರಿಯದಾದ ಮಾತು ಇದರ ಮರ್ಮ ತಿಳಿಯೆಲೋ ॥೨॥

ಬಣ್ಣ ಕೆಂಪು ಹಸಿರು ಹಳದಿ ವರ್ಣ ತಿಳಿಯೆಲೋ ।
ಧರಣಿಪತಿ ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ಮರ್ಮವರಿಯೆಲೋ ॥೩॥

॥೧೭॥

॥ ಕುಂಟಯ್ಯಾ, ನಿನ್ನಲ್ಲೆ ಸತ್ಯ ಉಂಟಯ್ಯಾ ॥

ಕುಂಟಯ್ಯಾ, ನಿನ್ನಲ್ಲೆ ಸತ್ಯ ಉಂಟಯ್ಯಾ ।
ಕುಂಟಯ್ಯಾ, ನಿನ್ನಲ್ಲೆ ಸತ್ಯ ಉಂಟಯ್ಯಾ ॥

ಎಂಟು ದಿಕ್ಕನು ಒಂದು ಒಂಟಿ ಬಾಯೊಳಗಿಟ್ಟು ।
ಸುಂಟರಗಾಳಿಗೆ ಸಿಗದ ಮಹಾತ್ಮನೆ, ಕುಂಟಯ್ಯಾ ॥೧॥

ಬಯಲು ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ ಎಂದೆನಿಪ ನೆಲ ಗುಡ್ಡದಿ ।
ದಯದಿ ಯೋಗಿಯ ಮನವೊಲಿಸಿದ ಮಹಿಮನೆ, ಕುಂಟಯ್ಯಾ ॥೨॥

ವಸುಧಿಪ ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ಮಗನಿಗೆ ।
ರಸಬಿಂದು ಕೊಟ್ಟಂಥ ಅಸಮ ಸದ್ಗುರುನಾಥ, ಕುಂಟಯ್ಯಾ ॥೩॥

॥೧೮॥

॥ ಕುಂಬಾರಕಿ ಈಕಿ ಕುಂಬಾರಕಿ ॥

ಕುಂಬಾರಕಿ ಈಕಿ ಕುಂಬಾರಕಿ ।
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವಾಕಿ ॥

ಹೊನ್ನೆ ಎಂಬುವ ಮಣ್ಣನು ತರಿಸಿ ತನು ಎಂಬುವ ನೀರನು ಹಣಿಸಿ ।
ಮನ ಎಂಬುವ ಹುದಲನು ಕಲಿಸಿ ಗುಣ ಎಂಬುವ ಸೂಸನು ಹಾಕಿ ॥೧॥

ಭಕ್ತಿ ಎಂಬುವ ತಿಗರಿಯ ಮಾಡಿ ಧ್ಯಾನ ಎಂಬುವ ಬಡಿಯ ಊರಿ ।
ಮುನ್ನೂರ ಅರವತ್ತು ಸುತ್ತನು ತಿರುಗಿಸಿ ಗಡಿಗಿ ತಯಾರು ಮಾಡುವಾಕಿ ॥೨॥

ಆಚಾರ ಎಂಬುವ ಆವಿಗೆ ಮುಚ್ಚಿ ಅರಿವು ಎಂಬುವ ಬೆಂಕಿಯ ಹಚ್ಚಿ ।
ಸಾವಿರ ಕೊಡಗಳ ಸುಟ್ಟು ಇಂದು ಸಂತಿಗೆ ಒಂದು ಮಾರುವಾಕಿ ॥೩॥

ಮೂರು ಕಾಸಿಗೊಂದು ಕುಡಿಯ ಮಾರಿ ಆರು ಕಾಸಿಗೊಂದು ಗಡಿಯ ಮಾರಿ ।
ವಸುಧೆಯೊಳು ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ಮುಂದೆ ಧ್ಯಾನದ ಮಗಿಯೊಂದ ಇಡುವಾಕಿ ॥೪॥

॥೧೯॥

॥ ಕುರುಬರೋ ನಾವು ಕುರುಬರು ॥

ಕುರುಬರೋ ನಾವು ಕುರುಬರು, ಏನು ಬಲ್ಲೇವರಿ ಒಳ ಕಾರುಬಾರು ।
ನೂರಾರು ಸೊಕ್ಕಿದ ಕುರಿ ಮೇಸಿಕೊಂಡು, ಸೆಳೆದಂತೆ ಬಂದೇವು ನಮ್ಮ ಕುರಿ ಹಿಂಡು ॥

ಏಳುಸುತ್ತಿನ ಬೇಲಿ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಹಚ್ಚಿ, ಇಟ್ಟೇವು ಕುರಿಗಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಚ್ಚಿ ।
ಹೊಟ್ಟೆಯ ಬಾಗಿಲ ಬಲವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿ, ಸಿಟ್ಟೆಯ ನಾಯಿಯ ಬಿಟ್ಟೇವು ಬಿಚ್ಚಿ ॥೧॥

ತನುವೆಂಬ ದೊಡ್ಡಿಯ ಹಸನಾಗಿ ಉಡುಗಿ, ತುಂಬಿ ಚೆಲ್ಲೇವು ಹಿಕ್ಕೆಯ ಹೆಡಿಗಿ ।
ಗುರು ಹೇಳಿದ ಬಾಳು ಹಾಲಿನ ಗಡಿಗಿ, ನಮ್ಮ ಕೈಲೇ ಇದ್ದೋ ಅರಿವಿನ ಬಡಿಗಿ ॥೨॥

ಮೇವು ಹುಲುಸಾದಂತ ಮಸಣೆದು ಖರೆಯೆ, ಕುರಿ ಇಲ್ಲಿ ಮೇಸಾಕ ಬಂದದ್ದು ಸರಿಯೆ ।
ತೋಳ ಹಾರಿ ಕುರಿಗಳ ಗೋಣನ್ನು ಮುರಿಯೆ, ನಾಗಲಿಂಗ ಅಜ್ಜ ಹೇಳಿದ ಪರಿಯೆ ॥೩॥

॥೨೦॥

॥ ಕೋಡಗನ ಕೋಳಿ ನುಂಗಿತ್ತಾ ॥

ಕೋಡಗನ ಕೋಳಿ ನುಂಗಿತ್ತಾ, ನೋಡವ್ವ ತಂಗಿ ।
ಕೋಡಗನ ಕೋಳಿ ನುಂಗಿತ್ತಾ ॥

ಆಡು ಆನೆಯ ನುಂಗಿ, ಗ್ವಾಡೆ ಸುಣ್ಣವ ನುಂಗಿ
ಆಡಲು ಬಂದ ಪಾತರದವಳನೆ ಮದ್ದಳೆ ನುಂಗಿತ್ತಾ, ತಂಗಿ ॥೧॥

ಒಳ್ಳು ಒನಕೆಯ ನುಂಗಿ, ಕಲ್ಲು ಗೂಟವ ನುಂಗಿ ।
ಮೆಲ್ಲಲು ಬಂದ ಮುದುಕಿಯನ್ನೆ ನೆಲ್ಲು ನುಂಗಿತ್ತಾ, ತಂಗಿ ॥೨॥

ಹಗ್ಗ ಮಗ್ಗವ ನುಂಗಿ, ಮಗ್ಗ ಲಾಳಿಯ ನುಂಗಿ ।
ಮಗ್ಗದ ಮ್ಯಾಲೆ ಕುಂತವನನ್ನೆ ಮಣಿಯು ನುಂಗಿತ್ತಾ, ತಂಗಿ ॥೩॥

ಎತ್ತು ಜತ್ತಿಗಿ ನುಂಗಿ, ಭತ್ತ ಬೋನವ ನುಂಗಿ ।
ಮುಕ್ಕುಟ ತಿರುವೋ ಅಣ್ಣನನ್ನೆ ಮೇಣಿ ನುಂಗಿತ್ತಾ, ತಂಗಿ ॥೪॥

ಗುಡ್ಡ ಗವಿಯನ್ನು ನುಂಗಿ, ಗವಿಯು ಇರುವೆಯ ನುಂಗಿ ।
ಗೋವಿಂದ ಗುರುವಿನ ಪಾದ ನನ್ನನೆ ನುಂಗಿತ್ತಾ, ತಂಗಿ ॥೫॥

॥೨೧॥

॥ ಕೋಳಿಯೇ ನೀನು ಕೋಳಿಯೇ ॥

ಕೋಳಿಯೇ ನೀನು ಕೋಳಿಯೇ, ಹೀಗ ಹಾಳ ಮಾಡೋದು ಕಂಡು ತಾಳಲಾರದು ಮನ ॥

ಅಚ್ಚ ಹಸುರು ಕೆಂಪು ಪುಚ್ಚದ ಕೋಳಿ, ಅಚ್ಚುತಗೆಚ್ಚರ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಕೋಳಿ ।
ಹೆಚ್ಚಿನ ಬ್ರಹ್ಮನು ಮೆಚ್ಚಿದ ಕೋಳಿ, ಹುಚ್ಚೆದ್ದು ರುದ್ರನ ಕಚ್ಚಿದ ಕೋಳಿ ॥೧॥

ಬಲ್ಲಿದರ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲದ ಕೋಳಿ, ಎಲ್ಲವ ಆಯ್ಕೊಂಡು ತಿನ್ನುವ ಕೋಳಿ ।
ಕಲ್ಲಿನೊಳಗೆ ಪುಟ್ಟಿ ಕೂಗುವ ಕೋಳಿ, ಮುಲ್ಲಾನ ಕೈಯೊಳು ಮೃತವಾದ ಕೋಳಿ ॥೨॥

ತಿಪ್ಪಿ ಕೆದರಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರಕೊಂಬೊ ಕೋಳಿ, ಒಪ್ಪುಳ್ಳ ಹುಂಜನ ಪಡೆದಂಥ ಕೋಳಿ ।
ಭಪ್ಪನ್ನ ದೇಶದಿ ಹೆಸರಾದ ಶಿಶುನಾಳಕೊಪ್ಪಿದ ಒಡೆಯನ ಮೋಹದ ಕೋಳಿ ॥೩॥

॥೨೨॥

॥ ಗುಡಿಯ ನೋಡಿರಣ್ಣ ॥

ಗುಡಿಯ ನೋಡಿರಣ್ಣ ದೇಹದ ಗುಡಿಯ ನೋಡಿರಣ್ಣ ।
ಗುಡಿಯ ನೋಡಿರಿದು ಪೊಡವಿಗೆ ಒಡೆಯನು ಅಡಗಿಕೊಂಡು ಕಡುಬೆಡಗಿನೊಳಿರುತಿಹ ॥

ಮೂರು ಮೂಲೆಯ ಕಲ್ಲು ಅದರೊಳು ಜಾರುತಿರುವ ಡೊಳ್ಳು ।
ಧೀರ ನಿರ್ಗುಣನು ಸಾರ ಸಗುಣದಲಿ ತೋರಿ ಅಡಗಿ ತಾ ಬ್ಯಾರ್ಯಾಣಿರುತಿಹ ॥೧॥

ಆರು ಮೂರು ಕಟ್ಟಿ ಮೇಲಕೆ ಏರಿದವನೆ ಘಟ್ಟಿ ।
ಭೇರಿ ಕಹಳಿ ಶಂಖ ಭಾರಿ ಸುನಾದದಿ ಮೀರಿದಾನಂದ ತೋರಿ ಹೊಳೆಯುತಿಹ ॥೨॥

ಸಾಗುತಿಹವು ದಿವಸ ಸೇವಿಸಿ ತೇಗಿ ಹೋಳಿಗಿ ಪಾಯ್ನು ।
ಯೋಗಿರಾಜ ಶಿಶುನಾಳಧೀಶ ತಾನಾಗಿ ಪರಾತ್ಪರ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪನಿಹ ॥೩॥

॥೨೩॥

॥ ಗುಡುಗುಡಿಯ ಸೇದಿ ನೋಡೋ ॥

ಗುಡುಗುಡಿಯ ಸೇದಿ ನೋಡೋ, ಗುಡುಗುಡಿಯ ಸೇದಿ ನೋಡೋ ।
ಒಡಲೊಳಗಿನ ರೋಗ ತೆಗೆದು ಈಡ್ಯಾಡೋ ॥

ಮನಸೆಂಬ ಸಂಚಿಯ ಬಿಚ್ಚಿ ದಿನದಿನವೂ ಮೋಹವೆಂಬೊ ಭಂಗಿಯ ಕೊಚ್ಚಿ ।
ನೆನವೆಂಬ ಚಿಲುಮೆಗೆ ಹಚ್ಚಿ ಬುದ್ಧಿಯೆನುವಂಥ ಕೆಂಡವ ಮೇಲೆ ನೀ ಮುಚ್ಚಿ ॥೧॥

ಬುರುಡಿ ಎಂಬೋದು ಶರೀರ ಇದ ಅರಿತು ಸುಕೃತಕಿಟ್ಟು ಕೊಳವಿಯಾಕಾರ ।
ವರನಾರಾಯಣನೆಂಬೊ ನೀರ ತುಂಬಿ ಅರಿವೆಂಬ ಅರಿವಿಯ ಹೊಚ್ಚೊ ಮೋಜುಗಾರ ॥೨॥

ಶುದ್ಧ ಜ್ಞಾನ ಮೇಲೇರಿ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ದೇಹ ಸುಟ್ಟು ಹೊಗೆಯು ಹಾರುವುದು ।
ಬುದ್ಧಿವಂತರ ಎಳೆದು ವರಸಿದ್ಧಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ತೋರ್ವುದು, ವರಸಿದ್ಧಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ತೋರ್ವುದು ॥೩॥

॥೨೪॥

॥ ಗುಣವೇ ಇದು ಗುಣವೇ ॥

ಗುಣವೇ ಇದು ಗುಣವೇ | ಗುಣವಲ್ಲ ವಿಭೂತಿ ಹಣೆಯೊಳಿಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ॥

ಮೂರೊಂದಾದಕ್ಷರ ಪ್ರಣವದಿ ಭಸಿತವು | ಶಿರದೊಳೂರಿದ ಮೇಲೆ ಪರಮ ಪದವೀವುದು ॥೧॥

ಮೂರಂಗುಲಿಗಳಿಂದ ಭಸಿತ ರೇಖೆಗಳಿಡಲು | ವಸುಧೆಯೊಳು ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನೊಲಿಯುವನು ॥೨॥

॥೨೫॥

॥ ಗುರುತಿಸಬೇಕೋ ಪಕ್ಷಿಜಾತಿಯ ॥

ಗುರುತಿಸಬೇಕೋ ಪಕ್ಷಿಜಾತಿಯ ಬಲ್ಲವರು ನೀವು |

ಗುರುತು ಹೇಳೋ ಪಕ್ಷಿ ಗುರುವಿನ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ॥

ಅಡವಿ ಪಲ್ಲೆ ಮಡಿಯ ನೀರು ಒಡಲ ಒಳಗ ಸಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು |

ಅಡಗಿ ತಿರುಗುವವರ ಕೂಡ ದುಡುಕಿನಿಂದ ಹೋಗುವುದು ॥೧॥

ಒಂದು ಕಣ್ಣು ಒಂದು ನಾಲಿಗೆ ಬಾಯಿ ಎರಡು ಅದರ ದೇಹ |

ಮೂರು ಕಲ್ಲು ತಿಂಬುವುದು ಮೂರು ಕಡೆಗೆ ಹಾರುವುದು |

ಮೋಡ ಮುಸುಕು ಗುಡುಗು ಸೇರಿ ಛಾಯಾ ಮಿಂಚು ಗಗನಕಡರಿ,

ಸಾಯಲಾರದ ಹೆಣವ ತಂದು ಗಾಯ ಮಾಡಿ ಹೋಗುವುದು ॥೨॥

ಪಕ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ಅಂತರಾಡ್ವದು ಇದು ಎಂಥದ್ದು ನೋಡೋ |

ಊರ ಅಗಸಿಯೊಳಗೆ ಇರುವುದು ತಾನು ಹಡೆದ ಮಕ್ಕಳ ಕರೆದು,

ಮುಂದಕೆ ತಾನೋಡುವುದು ಇದರ ಗುಟ್ಟು ಗುರುವೇ ಬಲ್ಲ ॥೩॥

॥೨೬॥

॥ ಗುರುವೆಂದರೆ ನಿಜಕೆ ಈತನೇ ॥

ಗುರುವೆಂದರೆ ನಿಜಕೆ ಈತನೇ |

ದೊರೆಯೆಂದರೂ ನಿಜಕೆ ಈತನೇ ॥

ದಿಟವ ಹುಸಿಯ ಬೆದಕಿ ನೋಡಿ, ನಟನೆ ಇರದ ಹಾದಿ ತೋರಿ |

ಕಟಕಿ ನುಡಿಗೇ ಬಾಗದಿರುವನು - ಏನು ದಿಟ್ಟ ॥೧॥

ಸಣ್ಣ ಮಗುವಿನಂತೆ ಮಾಟವು, ಕಣ್ಣಿನಾಚೆ ನಿಂತ ನೋಟವು |

ಬಣ್ಣ-ಬಣ್ಣ ಮಂದಿ ಮಧ್ಯೆ ಥಣ್ಣಿಗಿದ್ದು ತುಸುವು ಕೆಡದೆ |

ತನ್ನ ನಿಜದ ಧ್ಯಾನ ನಡೆಸುವ - ಏನು ದಿಟ್ಟ ॥೨॥

ಯಾರ ಪರಿವೆ ಇವಗೆ ಇಲ್ಲವು, ಯಾರು ಇವಗೆ ಹಿರಿಯರಿಲ್ಲವು |

ಮಾರಿಗೇಡು ಮಾಡಲೆಂದು ನೂರು ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡಿ ಏನು |

ದಾರಿ ಬಿಡದೆ ನಡೆವ ಧೀರನು - ಶಿಶುನಾಳಧೀಶ ॥೩॥

॥२२॥

॥ ಚೇಳು ಕಡಿತಃ ॥

ಚೇಳು ಕಡಿತಃ, ನನಗೊಂದು ಚೇಳು ಕಡಿತಃ ।
ಕಾಳಕತ್ತಲದೊಳಗ ಕೂತಿತ್ತಃ, ನನ್ನ ಕಂಡು ಬಂತಃ ॥

ಎಷ್ಟು ದಿನದ ಸಿಟ್ಟು ಇಟ್ಟಿತ್ತಃ, ತೀರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತಃ, ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳಿದರೇನು ಆದೀತಃ ।
ಹುಟ್ಟಿದ ಬಳಿಕ ಕಂಡಿದ್ದಿಲ್ಲ, ಇದರ ಇಷ್ಟು ಶಿವನೇ ಬಲ್ಲ ।
ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮುಳ್ಳು ಚುಚ್ಚಿತ್ತಃ, ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋತಃ ॥೧॥

ಮೂರು ದೇಹದೊಳಗೆ ತಾನಿತ್ತಃ, ಪರಮಾತ್ಮನ ನಾದದೊಳಗೆ ತಾನೂ ಬೆಳೆದಿತ್ತಃ ।
ಸಾರಿ ಬಂದು ಎನ್ನ ನೋಡಲು ಮೂರು ಲೋಕ ಕೆಳಗೂ ಮೇಲು ।
ಮೀರಿದುನ್ನಿನಿ ಹಾರಿ ನಿಂತಿತ್ತಃ, ಗುರುತಾತೀ ಮಾತಃ ॥೨॥

ದೇವರಮನಿಯ ಮೂಲಿಯೊಳಗಿತ್ತಃ, ಆಧಾರ ಹಿಡಿದು ಉರ್ಧ್ವಮುಖಿಕೆ ಕೊಂಡಿ ಮಾಡಿತ್ತಃ ।
ದೇವ ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ಧ್ಯಾನದ ಒಳಗೆ ಚೇಳು ತಾ ಕುಂತಿತ್ತಃ ।
ಚುಚ್ಚುತಿರಲು ಎಚ್ಚರಾಗಿತ್ತಃ, ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದ್‌ಹಾಂಗಾತಃ ॥೩॥

॥೨೪॥

॥ ಜೋಕಾಲಿ ಆಡೋಣ ಬನ್ನಿರೇ ॥

ಜೋಕಾಲಿ ಆಡೋಣ ಬನ್ನಿರೇ, ಬೇಕಾದ ನಾರಿಯರು ।
ಸಾಕಾಗೋ ತನಕಾಡೋಣ, ಸಾಕಾದ ಮ್ಯಾಲೆ ಇಳಿಯೋಣ ॥

ಕೊಬ್ಬರಿ ತಂಬಿಟ್ಟು ಉಡಿಯೊಳು ಕಟ್ಟಿ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಒಮ್ಮೆ ಹಾಲ ಹುಯ್ಯೋಣ ।
ಸಾಕಾಗೋ ತನಕಾಡೋಣ, ಸಾಕಾದ ಮ್ಯಾಲೆ ಇಳಿಯೋಣ ॥೧॥

ಪಟ್ಟಾಗಿ ಎಡ-ಬಲ ಹಗ್ಗವ ಹಿಡಿದು ನಟ್ಟನಡುವೆ ಜೂರಿ ಬಿಡೋಣ ।
ಸಾಕಾಗೋ ತನಕಾಡೋಣ, ಸಾಕಾದ ಮ್ಯಾಲೆ ಇಳಿಯೋಣ ॥೨॥

ತುತ್ತತುದಿಯ ಮ್ಯಾಲೆ ಕಟ್ಟೇತ್ತಿ ಜೋಕಾಲಿ ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ।
ಸಾಕಾಗೋ ತನಕಾಡೋಣ, ಸಾಕಾದ ಮ್ಯಾಲೆ ಇಳಿಯೋಣ ॥೩॥

ವಸುಧೆಯೊಳಗ ನಮ್ಮ ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ಗೋವಿಂದ ಗುರುವಿನ ಸೇರಿ ಕೂಡೋಣ ।
ಸಾಕಾಗೋ ತನಕಾಡೋಣ, ಸಾಕಾದ ಮ್ಯಾಲೆ ಇಳಿಯೋಣ ॥೪॥

॥೨೯॥

॥ ತತ್ತ್ವಬೋಧದೊಳಗೆದ್ದು ಭವಬಾಧೆಯನು ಗೆದ್ದು ॥

ತತ್ತ್ವಬೋಧದೊಳಗೆದ್ದು ಭವಬಾಧೆಯನು ಗೆದ್ದು ಪರನಾದದೊಳಗಿದ್ದ ಮೇಲೆ |
ಬೋಧವಾದಿಕರು ಬಹುತರದಿ ಬೊಗಳುವ ಅಪವಾದಕಂಜುವದ್ಯಾಕೆ ಮರುಳೆ ॥

ಗುರುಕರುಣ ತೀರ್ಥ-ಪ್ರಸಾದ ತುಂಬಿದ ಪಾತ್ರೈ ಕರಮುಟ್ಟಿ ಸವಿದು ಸುಖದಿ ಮೆರೆದು |
ಶರೀರವನು ಮರೆತು ಮನ ಪರವಶದಿ ತಿರುಗುತಿರೆ ನರಕುರಿಗಳ ಹಂಗೇನಲೆ ಮರುಳೆ ॥೧॥

ಮಿಥ್ಯಾವಾಸನೆಯಳಿದು ಮಾಯಾ-ಮೋಹವ ತುಳಿದು ಸಿದ್ಧಜ್ಞಾನದ ಮನೆಯೊಳು ಇರುತಿರೆ |
ಕದ್ದಡಗಲಿಬ್ಯಾಡ ಕರ್ಮಗಳ ಕಂಡರೆ ಕಾಲಿಲೊದ್ದು ಮುಂದಕೆ ನಡಿಯಲೆ ಮರುಳೆ ॥೨॥

ತಂದೆ ಶಿಶುನಾಳ ಸದ್ಗುರುವರನು ಪಾಲಿಸಿದ ಬಿಂದು ವಸ್ತುವಿನ ರುಚಿಯ ಕೊಂಡು |
ಮಂದಮತಿಗಳು ನುಡಿದ ಮಾತಿಗೆ ಅಳುಕದೆ ಅಂದದಿ ನಡೆದಾಡುತಿರು ಮರುಳೆ ॥೩॥

॥೩೦॥

॥ ತರವಲ್ಲ ತಗಿ ನಿನ್ನ ತಂಬೂರಿ ಸ್ವರ ॥

ತರವಲ್ಲ ತಗಿ ನಿನ್ನ ತಂಬೂರಿ ಸ್ವರ ಬರದೆ ಬಾರಿಸದಿರು ತಂಬೂರಿ |
ಸರಸ ಸಂಗೀತದ ಕುರುಹುಗಳರಿಯದೆ ಬರದೆ ಬಾರಿಸದಿರು ತಂಬೂರಿ ॥

ಮದ್ದಲಿ ದನಿಯೊಳು ತಂಬೂರಿ, ಅದ ತಿದ್ದಿ ನುಡಿಸಬೇಕೊ ತಂಬೂರಿ |
ಸಿದ್ಧ ಸಾಧಕರ ಸುವಿದ್ಯೆಗೆ ಒದಗುವ ಬುದ್ಧಿವಂತಗೆ ತಕ್ಕ ತಂಬೂರಿ ॥೧॥

ಬಾಳಬಲ್ಲವರಿಗೆ ತಂಬೂರಿ, ದೇವ ಭಾಲಾಕ್ಷ ರಚಿಸಿದ ತಂಬೂರಿ |
ಹೇಳಲಿ ಏನಿದರ ಹಂಚಿಕೆ ತಿಳಿಯದ ತಾಳಗೇಡಿಗೆ ಸಲ್ಲ ತಂಬೂರಿ ॥೨॥

ಸತ್ಯ ಶರಧಿಯೊಳು ತಂಬೂರಿ, ನಿತ್ಯ ಉತ್ತಮರು ಮಿಡಿಯುವ ತಂಬೂರಿ |
ಬತ್ತೀಸರಾಗದ ಬಗೆಯನರಿಯದಂಥ ಕತ್ತಿಗಿನ್ಯಾತಕೆ ತಂಬೂರಿ ॥೩॥

ಹಸನಾದ ಮ್ಯಾಳಕೆ ತಂಬೂರಿ, ಇದು ಕುಶಲರಿಗೊಪ್ಪುವ ತಂಬೂರಿ |
ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ಓದೊ ಪುರಾಣದಿ ಹಸನಾಗಿ ಬಾರಿಸೊ ತಂಬೂರಿ ॥೪॥

॥೩೧॥

॥ ತೂಗುತಿದೆ ನಿಜಬಯಲಲಿ ॥

ತೂಗುತಿದೆ ನಿಜಬಯಲಲಿ, ಜೋಕಾಲಿ ಜೋಲಿಲಾಲಿ ॥

ಸಾಂಬಲೋಕದ ನಡುವಿಂದ ಇಳಿದಂತೆ, ಕಂಬಸೂತ್ರವೋ ಎನುವಂತೆ ।
ಅಂಬರದಿ ಅವತಾರ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವಂತೆ, ಸಾಂಬ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಜೋಕಾಲಿ ॥೧॥

ಪೊಡವಿಗೆ ಅಡಗಿದ್ದ ಮೃಡನೆಂಬ ಜ್ಯೋತಿ ಒಡನೆ ತಾನಾಗಿ ಇಳಿದಂತೆ ।
ಪೊಡವಿ ಆಕಾಶ ತಾನೇಕವಾಗಿ ಒಡೆಯ ಕರ್ತುಕನ ಜೋಕಾಲಿ ॥೨॥

ಹೊಳೆಯುವ ಸಿರಿಬೆಳಕಿನಲಿ ಧಳಧಳಿಸುವ ತಿಳಿನೀರ ತೊಟ್ಟಿಲಲಿ ।
ಇಳೆಯೊಳು ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ತೋರುವ ಹೊಳೆವ ಕೈವಲ್ಯ ಜೋಕಾಲಿ ॥೩॥

॥೩೨॥

॥ ತೊಗಲ ಮೊಲಿಯ ಹಾಲು ॥

ತೊಗಲ ಮೊಲಿಯ ಹಾಲು ಕುಡಿದು ದೊಡ್ಡವರಾಗಿ ಶೀಲ ಮಾಡತೀರಿ ನಾಡೆಲ್ಲ ।
ತೊಗಲಿನ ಆಟ ತಿಳಿಯದೊ ತಮ್ಮ, ತಗಲು ಮಾತು ಒಂದು ಚೂರಿಲ್ಲ ॥

ತೊಗಲಿನ ಒಳಗ ತೊಗಲು ಹುಟ್ಟಿತಲ್ಲ, ಕಾಮನಾಟ ಕೇಳೊ ಕರಡಿ ಮಜಲ ।
ಖಂಡ-ರಕ್ತ-ಕಾಯ ರೂಪವು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಛಾಯೆ ಕಾಣಿಸುವದು ಈ ತೊಗಲ ॥೧॥

ಕುಡುಗೋಲು ಹಿಡಿದು ಕೂಲಿಯ ಮಾಡಿ, ತುಂಬಿಸಬೇಕೋ ಈ ಚೀಲ ।
ಒಂದರೆಘಳಿಗಿ ಅನ್ನವಿಲ್ಲದಿರೆ ಸೈಲ ಬೀಳತೈತೊ ಈ ತೊಗಲ ॥೨॥

ತೊಗಲಿನುಸಾಬರಿ ಎಷ್ಟು ಮಾಡಬೇಕ, ಬೈಗು ಬೆಳಗು ಸಂಜಿಯ ತನಕ ।
ಸ್ಥಿರವಿಲ್ಲದ ತೊಗಲು ಹುಟ್ಟಿತೊ ಸಾಯುದಕ, ಗೊತ್ತು ಹತ್ತಲಿಲ್ಲೊ ಸವಿಸುಖಕ ॥೩॥

ತೊಗಲಿನ ಸವಿಸುಖ ತೊಗಲು ಬಲ್ಲದಿದು, ರಾತ್ರಿ-ಹಗಲು ಹರಿದಾಡೋ ತೊಗಲ ।
ನಾ ಆದರೇನು ನೀ ಆದರೇನು, ಅರಸ-ಪ್ರಧಾನಿ ಆದರೂ ತೊಗಲ ॥೪॥

ಸತ್ತು ಹೋಗಲು ಭೂಮಿ ಕಿತ್ತು ಹಾಕುತೈತಿ, ಮತ್ತೆ ತೊಗಲು ಜೀವಕಾಧಾರ ।
ತೊಗಲಿನ ಬಾರು-ಮಿಣಿ ಜತ್ತಿಗೆ ಕಣ್ಣೆ, ತೊಗಲಿನದಲ್ಲವೆ ವಿಸ್ತಾರ ॥೫॥

ತೊಗಲಿಗೆ ತೊಗಲ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದರು, ತೊಗಲಿಗೆ ಮಾಡ್ಯಾರು ಉಪಕಾರ ।
ಅರಿಶಿನ-ಕುಂಕುಮ ಅರೆದು ಎರೆದು ಬರಿ ತೊಗಲಿಗೆ ಮಾಡ್ಯಾರು ಸಿಂಗಾರ ॥೬॥

ತೊಗಲಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ವೀರಾಧಿವೀರರು ಮಗ್ಗುಲಾದರೆಂಬುದು ಗುಲ್ಲಾ ।
ಇಂದ್ರ-ಚಂದ್ರ-ಋಷಿ ರಂಧ್ರದಿ ಸತ್ತರು, ಅಂದರೆ ಯಾರೂ ಇದಿರಲ್ಲಾ ॥೭॥

ತೊಗಲ ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಮಡಿಯ ಮಾಡುತಿ, ಕೊಳೆತು ನಾರತಿ ಬಿಕನಾಸಿ |
ಗಂಧ-ವಿಭೂತಿ ತೊಗಲಿಗೆ ಧರಿಸುತಿ, ಜಾತಿ-ಜಾತಿ ಬ್ಯಾರೆ ಎನಿಸಿ ||೮||

ಜಪ-ತಪ ಎಂದು ಸನ್ಯಾಸಿಯಾಗುತಿ, ಬೂದಿಯೆಲ್ಲ ಮೈಯಿಗೆ ಪೂಸಿ |
ಶಿವ-ಶಿವ ಎಂದು ಶಿವಪೂಜೆ ನಡೆಸುತಿ, ತೊಗಲ ಮ್ಯಾಲ ಕೂತು ಜಪ ಎಣಿಸಿ ||೯||

ಬಂಧು-ಬಳಗ ಮುಂದ ಮಾಡತ ಬೆರತೀರಿ, ತೊಗಲಿನ ಬೀಗರು ಇರತೀರಿ |
ಮಿಗಿಲಾದ ತೊಗಲಿಗೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಮಾಡತೀರಿ, ದಾನ-ದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಕೊಡತೀರಿ ||೧೦||

ಸಿದ್ಧ ಶಿಶುವಿನಾಳಧೀಶನ ದಯೆಯೊಳು ಬುದ್ಧಿವಂತರು ತೊಗಲ ತಿಳಿಯಿರಿ |
ಶಿಶುವಿನಾಳಧೀಶನ ಪಾದಕೆ ಬೀಳಿರಿ, ತೊಗಲ ನೆಚ್ಚಿದರೆ ಅಳತೀರಿ ||೧೧||

||೩೩||

|| ದಾಸರೋ, ಹರಿದಾಸರೋ ||

ದಾಸರೋ, ಹರಿದಾಸರೋ |

ದಾಸರೋ, ಹರಿದಾಸರೋ ||

ದಾಸರೆನಿಸಿ ಧರ್ಮ ಹಿಡಿದು ಆಸೆ ಕಡಿದು ತುರ್ಯದಲ್ಲಿ |
ಕಾಸು ಕವಡಿ ಕಾಲಿಲೊದ್ದು ಈಶನೊಲಿಸಿಕೊಂಬುವಂಥ ||೧||

ಸ್ವಾಮಿ ಕೇಶವ ಅಚ್ಯುತ ಗೋಕುಲದ ಗೋವಿಂದ |
ರಾಮ ಕೃಷ್ಣ ಎಂಬ ಪಂಚನಾಮ ನಿತ್ಯ ಪಠಿಸುವಂಥ ||೨||

ತನುವ ತಂಬೂರಿ ಮಾಡಿ ಪ್ರಣವ ನಾದ ಸ್ವರದಿ ಹಾಡಿ |
ಚಿನ್ನುಮಯಾತ್ಮನೊಲವಿಲೈದು ಮನೆಯ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವಂಥ ||೩||

ವರಶ್ರೀಮುಖಮುದ್ರೆ ಎನಗೆ ಬರೆಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಶಿರದ ಮೇಲೆ |
ಕರವನಿಟ್ಟು ಸಲಹಿದಂಥ ಶಿಶುವಿನಾಳಧೀಶನ ಹರಿ ||೪||

||೩೪||

|| ದುಡ್ಡು ಕೆಟ್ಟದ್ದು ನೋಡಣ್ಣ ||

ದುಡ್ಡು ಕೆಟ್ಟದ್ದು ನೋಡಣ್ಣ, ದುಗ್ಗಾಣೆಗೆ ಹೆಡ್ಡನಾಗಬೇಡೋ, ತಿಂದೀ ನೀ ಮಣ್ಣ |
ದುಡ್ಡು ಕೆಟ್ಟದ್ದೊ ಹೆಡ್ಡ ಮೂಢಾತ್ಮ, ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡವರನ್ನೆ ಹೆಗ್ಗಾಲು ಇಡಿಸಿತು ||

ಹೆಣ್ಣಿನ ಪೂಜೆಗೆ ಇಳಿಸಿ ಮಣ್ಣಿನ ಸಂತೇಲಿ ಇಲ್ಲದ ಮರ್ಯಾದೆ ಕೊಡಿಸಿ |
ಮಿಣ್ಣನೆ ತಿಂದೀತು ಒಳಗ, ಮೆಲ್ಲನೆ ತಣ್ಣಗ ಮಾಡೀತು ಬೆಂಕಿಯ ಕಿಡಿಯ ||೧||

ಮುಕ್ಕಿಸೀತು ಮಣ್ಣು ರೊಕ್ಕ ಅದ ತಕ್ಕಂತೆ ಬಳಸಲು ತೆರೆಸೀತು ಕಣ್ಣು |
ಮುಕ್ಕುವ ಚಪಲ ಏಕಿನ್ನು, ಮುಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಲು ಕುಡಿಸೀತು ನೀರನ್ನು ||೨||

ಆಸೆ ಬಿದ್ದು ಮನದ ಮಾರಿ ಹೊಂಟ್ಯಾಳೊ ಹುಡುಕುತ್ತ ನೂರೆಂಟು ಕೇರಿ |
ಕಾಸು-ಕಾಸನ್ನೂ ಹೆಕ್ಕಿ, ಮೂಳಿ ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ಮರೆತಾಳು ಸೊಕ್ಕಿ ||೩||

||೩೫||

|| ದೊರಕಿದ ಗುರು ದೊರಕಿದ ||

ದೊರಕಿದ ಗುರು ದೊರಕಿದ |
ಪರಮಾನಂದ ಬೋಧದರಿವಿನೊಳಗೆ ಬಂದು ||

ಕರಪಾತ್ರ ಹಿಡಿದು ಈ ನರಶರೀರದಿ ತನ್ನ
ಅರಿವ ತನಗೆ ತೋರಿ ಪರಮ ನಂಬುಗೆಯಿಂದ ||೧||

ಮುಂದೆ ಜನ್ಮಾಂತರ ಒಂದೂ ಉಳಿಯದಂತೆ |
ಒಂದೇ ವಸ್ತುವ ತೋರೆ ಚೆಂದದಿಂದಲಿ ಬಂದು ||೨||

ಶಿಶುನಾಳಧೀಶ ಪ್ರಕಾಶ ಗೋವಿಂದನ |
ಅಸಮ ತೇಜೋರೂಪ ವಿಶದವಾಗಲು ಮನಕೆ ||೩||

॥೩೬॥

॥ ನನ್ನ ಹೇಂಟ್ಲೆ, ನನ್ನ ಹೇಂಟ್ಲೆ ॥

ನನ್ನ ಹೇಂಟ್ಲೆ, ನನ್ನ ಹೇಂಟ್ಲೆ, ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನ್ಹೇಳಲೆ ಗುಣವಂತೆ |
ಘನಪ್ರೀತಲೆ ಈ ತನುತ್ರಯದೊಳು ದಿನಾ ಅನುಗೂಡೂಣು ಬಾ ಗೆಳತೆ ॥

ಮೊದಲಿಗೆ ತಾಯಾದಿ ನನ್ನ ಹೇಂಟ್ಲೆ, ಮತ್ತೆ ಸದನಕ ಸೊಸಿಯಾದಿ ನನ್ನ ಹೇಂಟ್ಲೆ |
ಮುದದಿಂದ ಮೋಹಿಸಿ ಮದಿವ್ಯಾದವನಿಗೆ ಮಗಳೆಂದೆನಿಸಿದಿ ನನ್ನ ಹೇಂಟ್ಲೆ ॥೧॥

ಅತ್ತಿಗೆ-ನಾದಿನಿ ನನ್ನ ಹೇಂಟ್ಲೆ, ನನ್ನ ಅತ್ತಿಯಾಗಿ ಕಾಡಿದಿ ನನ್ನ ಹೇಂಟ್ಲೆ |
ತುತ್ತು ನೀಡಿ ನನ್ನೆತ್ತಿ ಆಡಿಸಿದಿ ಹೆತ್ತವನೆನಿಸಿದಿ ನನ್ನ ಹೇಂಟ್ಲೆ ॥೨॥

ಪಕ್ಕಕೆ ನಿಂತಿ ನನ್ನ ಹೇಂಟ್ಲೆ, ನನಗ ತಕ್ಕವಳೆನಿಸಿದಿ ನನ್ನ ಹೇಂಟ್ಲೆ |
ಅಕ್ಕರೆ ನಡತೀಲಿ ಅನಂತಕಾಲ ಅಕ್ಕಾಗಿ ನಡಿಸಿದಿ ನನ್ನ ಹೇಂಟ್ಲೆ ॥೩॥

ಬಾಳೊಂದು ಚೆಲ್ವಿಕೆ ನನ್ನ ಹೇಂಟ್ಲೆ, ಆಲಾಪಕೆಳಸಿದೆ ನನ್ನ ಹೇಂಟ್ಲೆ |
ಜಾಳ ಮಾತಲ್ಲವು ಜಗದೊಳು ಮೋಹಿಸಿ ಸೂಳೆ ಎಂದೆನಿಸಿದೆ ನನ್ನ ಹೇಂಟ್ಲೆ ॥೪॥

ಮಂಗಳರೂಪಳೆ ನನ್ನ ಹೇಂಟ್ಲೆ, ಕಂಗಳ ಕೊಟ್ಟೆ ನೀ ನನ್ನ ಹೇಂಟ್ಲೆ |
ಶೃಂಗಾರದ ಸವಿ ಹೋಳಿಗಿ ಉಣಿಸಿದಿ ಅಂಗದ ಅರ್ಧ ನನ್ನ ಹೇಂಟ್ಲೆ ॥೫॥

ಕುಶಲದಿ ಕೂಡಿದಿ ನನ್ನ ಹೇಂಟ್ಲೆ, ನನ್ನ ವ್ಯಸನದಿ ನಗಿಸಿದಿ ನನ್ನ ಹೇಂಟ್ಲೆ |
ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ನಂಬಿದ ಭಕ್ತಗೆ ಶಿಶುವಾಗಿ ತೋರಿದಿ ನನ್ನ ಹೇಂಟ್ಲೆ ॥೬॥

॥೩೭॥

॥ ನನ್ನೊಳಗ ನಾ ತಿಳಕೊಂಡೆ ॥

ನನ್ನೊಳಗ ನಾ ತಿಳಕೊಂಡೆ, ನನಗ ಬೇಕಾದ ಗಂಡನ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ |
ಆಜ್ಞಾ ಪ್ರಕಾರ ನಡಕೊಂಡೆ, ನಾ ಎಲ್ಲಾರ ಹಂಗನ್ನ ಹರಕೊಂಡೆ ॥

ಆರು ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಅಡವಿಗಟ್ಟಿ, ನಾ ಮೂರು ಮಕ್ಕಳ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟೆ |
ಧೀರ ಇವನ ಮೇಲೆ ಮನವಿಟ್ಟೆ, ನಾ ಸಾರವಿಲ್ಲದ ಬಾಳ ಸುಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟೆ ॥೧॥

ಒಂದನ್ನಾಡಿದರೆ ಕಡಿಮೆ ಎಂದೆ, ಮತ್ತೆರಡನಾಡಿದರೆ ಹೆಚ್ಚೆಂದೆ |
ಬೆಡಗಿನ ಮಾತಿದು ನಿಜ ತಂದೆ, ಇದು ಕಡುಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿತೆಂದೆ ॥೨॥

ಶಿವ ಶಿವ ಎಂಬ ಹಾದಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡೆ, ನಾ ಗುರು ಉಪದೇಶವ ಪಡಕೊಂಡೆ |
ಭವಕೆ ಬಾರದಂತೆ ನಡಕೊಂಡೆ, ಗುರು ಗೋವಿಂದನ ಪಾದ ಹಿಡಕೊಂಡೆ ॥೩॥

॥೩೮॥

॥ ನಾ ನಾ ಎಂಬುದು ನಾನಲ್ಲ ॥

ನಾ ನಾ ಎಂಬುದು ನಾನಲ್ಲ, ಈ ಮಾನವ ಜನ್ಮವು ನಾನಲ್ಲ ।
ನಾರಾಯಣ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಸದಾಶಿವ ನೀ ಎನಿಸುವ ಗುಣ ನಾನಲ್ಲ ॥

ಮಾತಾ-ಪಿತ-ಸುತ ನಾನಲ್ಲ, ಗುರುನಾಥನಾದವ ನಾನಲ್ಲ ।
ಜಾತಿ-ಗೋತ್ರಗಳು ನಾನಲ್ಲ, ಬಹು ಪ್ರೀತಿಯ ಸತಿ-ಸುತ ನಾನಲ್ಲ ॥೧॥

ನರದೇಹವು ಇದು ನಾನಲ್ಲ, ಜರ-ಮರಣಾದಿಯು ನಾನಲ್ಲ ।
ವರವೈಭವ ಸಂಸಾರದ ಸವಿಸುಖ ಮೆರೆವ ನಾಯಕನು ನಾನಲ್ಲ ॥೨॥

ವೇದ-ಓದುಗಳು ನಾನಲ್ಲ, ಒಣ ವಾದ ಮಾಡಿದವ ನಾನಲ್ಲ ।
ನಾದ-ಬಿಂದು-ಕಳೆ-ಭೇದ-ವಸ್ತು ನಿಜಬೋಧದಲಿದ್ದವ ನಾನಲ್ಲ ॥೩॥

ನಾನಾಗಿ ನಡೆದವ ನಾನಲ್ಲ, ನಾ ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ ।
ನಾ ಅಳಿಯದೆ ತಿಳಿಯಲು ಬಾರದೊ, ನೀ ಎಣಿಸುವ ಗುಣವು ನಾನಲ್ಲ ॥೪॥

॥೩೯॥

॥ ನಾನಾ ವಿದ್ಯೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಕಲಿಯದೇನಾಗದಲ್ಲ ॥

ನಾನಾ ವಿದ್ಯೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಕಲಿಯದೇನಾಗದಲ್ಲ, ನಾ ಸತ್ತು ನೀನಾಗುವುದಿನ್ನೆಂದಿಗೆ ॥

ನಾ ಬಂದು ನಾ ನಿಂದು ನಾನೇನು ಮಾಡಿದೆ, ನಾ ಸುಳ್ಳು ನೀನಾಗುವುದಿನ್ನೆಂದಿಗೆ ॥೧॥

ನಾ ಬ್ರಹ್ಮ, ನಾ ವಿಷ್ಣು, ನಾ ರುದ್ರನೆಂಬುವ ನಾ ನಾ ಭಾವ ಅಳಿಸುವುದಿನ್ನೆಂದಿಗೆ ।
ನಾ ಧರ್ಮ, ನಾ ಕರ್ಮ, ನಾನಾ ಪಾಪ ನಾ ರೂಪ ಅಳಿಸುವುದು ಇನ್ನೆಂದಿಗೆ ॥೨॥

ನಾ ಹುಟ್ಟಿ, ನಾ ಖೊಟ್ಟಿ, ನಾ ಗಟ್ಟಿ, ನಾ ಯಟ್ಟಿ ನಾ ನಾ ಮುಟ್ಟು ಮುರಿಸುವುದಿನ್ನೆಂದಿಗೆ ।
ನಾ ಬಿಟ್ಟು ನಾ ಸುಟ್ಟು ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ನಾ ಹೋಗಿ ಹೊಂದುವುದು ಇನ್ನೆಂದಿಗೆ ॥೩॥

॥४०॥

॥ ನಾನಾ ವಿದ್ಯೆಗಳ ಕಲಿತದ್ದಾಯಿತಲ್ಲ ॥

ನಾನಾ ವಿದ್ಯೆಗಳ ಕಲಿತದ್ದಾಯಿತಲ್ಲ, ನಾ ಸತ್ತು ನೀನಾಗುವದಾಗಲಿಲ್ಲ ।
ನಾ ಬಿದ್ದು ಹೋಗಲು ಬಾರಲಿಲ್ಲ, ನೀ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುವುದಾಗಲಿಲ್ಲ ॥

ನಾ ಬ್ರಹ್ಮ ನಾ ವಿಷ್ಣು ನಾ ಶಿವ ಎನ್ನುವ ನಾ ಭಾವ ಮನೆಯ ಬಿಡಲೇ ಇಲ್ಲ ।
ನಾ ಧರ್ಮ ನಾ ಕರ್ಮ ನಾ ಜ್ಞಾನಿ ನಾ ದಾನಿ ನಾ ದನಿ ಕಡೆಗೂ ತೊಲಗಲಿಲ್ಲ ॥೧॥

ನಾ ಉಟ್ಟು ನಾ ತೊಟ್ಟು ನಾ ಉಂಡದ್ದಾಯಿತು ನಾ ಮುಟ್ಟು ಮೈಲಿಗೆ ನೀಗಲಿಲ್ಲ ।
ನಾ ಸುಟ್ಟು ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ಹೊಂದದೆ ನಾ ದೆವ್ವದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ ॥೨॥

॥४೧॥

॥ ನಾಯಿ ಬಂದಾವೊ ಬೆನ್ಹತ್ತಿ ॥

ನಾಯಿ ಬಂದಾವೊ ಬೆನ್ಹತ್ತಿ, ನಾರಾಯಣ, ನಾಯಿ ಬಂದಾವೊ ಬೆನ್ಹತ್ತಿ ।
ನಾಯಿ ಅಂದರೆ ನಾಯಿಯಲ್ಲ, ಮಾನವ ಜನ್ಮದ ಹೀನ ನಾಯಿ,
ಜ್ಞಾನಾನಂದವನರಿಯದೆ ನಿತ್ಯ ಶ್ವಾನಾನಂದದಿ ಮುಳುಗಿರುವಂಥ ॥

ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಬರುತಿರಲು ವಾರಿಗಿ ನಾಯಿ ನೂರಾರು ಕೂಡಿರಲು ।
ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳಲಿ ನಮ್ಮವರಾರೂ ಸಾರಿ ಕೇಳುವರಿಲ್ಲದಾಯ್ತು ।
ಗುರುಗುಟ್ಟುತ ಮೇಲೆ ಬರಲು ಕರವ ಮುಗಿದು ಸರಿಯುವಂಥ ॥೧॥

ಮೂರು ಲೋಕದೊಳಿರಲು ಆ ಸರ್ವಕೆ ಹಸಿದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನೀಡಲು ।
ವಸುಧೆಯೊಳಗೆ ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ಬಸವರಾಜನ ರಸಿಕ ನಾಯಿಯು ।
ಮುಸುಕು ಮಾಯೆ ತೆಗೆದು ಬಿಸದ ಹಾಲು ಸೋಸಿ ಕುಡಿಯುತಿರಲು ॥೨॥

॥४೨॥

॥ ನಿದ್ಧಿಯೆಂಬ ನಿಜ ಹಾದರಗಿತ್ತಿ ॥

ನಿದ್ಧಿಯೆಂಬ ನಿಜ ಹಾದರಗಿತ್ತಿ, ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲವೇ ನಿನಗೆ ॥

ಸಿದ್ಧ ಜ್ಞಾನದ ಹಾದಿಯಲೇ ನೀ ಕದ್ದಡಗಿದಿ ಈ ಕಾಯದ ಮನಿಯೊಳು ।
ಎದ್ದು ನೋಡೆ ನೀನೆತ್ತ ಪೋದೆಯೇ ನಿದ್ಧಿಯಿಂದ ನಾ ಹಾದಿಗೆಟ್ಟೆನೆ ॥೧॥

ಸೋಗ ಮಾಡಿ ನೀ ಹ್ಯಾಂಗಾರ ಬರತಿ ತೂಕಡಿಕೆಯೊಳು ಹೆಜ್ಜೆಯನಿಡತಿ ।
ಆಕಳಿಕೆಯ ನೀ ಬಾಯೊಳು ತರತಿ ಸಾಕು ಹೋಗು ನೀ ಇದು ಕಡೇ ಸರತಿ ॥೨॥

ಹೀನಲೊಡಿ ಹಿಂದಕ ಸರಿ ಜ್ವಾಕಿ ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ನೋಟಕೆ ಮುಸುಕುಹಾಕಿ ।
ಮೌನದಿಂದ ನೀ ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ಧ್ಯಾನವ ಕೆಡಿಸುವುದಿದ್ಯಾವ ರೀತಿ ॥೩॥

॥४३॥

॥ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಬೇಕಂತೀ ॥

ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಬೇಕಂತೀ, ಬಹು ದುಶ್ಚಿಂತಿಯೊಳಗ ನೀ ಕುಂತೀ |
ಯಾಕೋ ಎಲೋ ನಿನಗೀ ಭ್ರಾಂತಿ, ನಾಳಿಗಾಗುವದು ಈಗಾಗಂತೀ ||

ಆಶಾಪಾಶಗಳ ಬ್ಯಾಡಂತೀ ಒಳ್ಳೇ ಮೀಸಲ ನುಡಿ ಮಾತಾಡಂತೀ |
ಭಾಷೆ ಕೊಟ್ಟು ತಪ್ಪಬ್ಯಾಡಂತೀ ಹರಿದಾಸರೊಳಗೆ ಮನ ನೀಡಂತೀ ||೧||

ಅವರನು ಕಂಡರೆ ಅವರಂಗಂತೀ, ಮತ್ತಿವರನು ಕಂಡರೆ ಇವರಂಗಂತೀ |
ಅವರಿವರರಿಯದೆ ತನಗೂ ತಿಳಿಯದೆ ಮೂಢನಾಗಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಂತೀ ||೨||

ಪೊಡವಿಯೊಳಗೆ ಶಿಶುನಾಳಂತೀ ದೃಢ ಗೋವಿಂದ ಯೋಗಿಯ ನೋಡಂತೀ |
ಬಿಡದಾತನ ಸೇವೆ ಮಾಡಂತೀ ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಗುರುವನು ಕೂಡಂತೀ ||೩||

॥४४॥

॥ ನೀ ಲೋಕದ ಕಾಳಜಿ ಮಾಡತೇನಂತಿ ॥

ನೀ ಲೋಕದ ಕಾಳಜಿ ಮಾಡತೇನಂತಿ, ಯಾರ ಬ್ಯಾಡಂತಾರ ಮಾಡಪ್ಪ ಚಿಂತಿ ||

ಮಾಡೋದು ನೀ ಗಳಿಸಂತಿ, ಮೇಲುಮಾಳಿಗಿ ಕಟ್ಟಬೇಕಂತಿ |
ಆನೆ ಅಂಬಾರಿ ಏರಬೇಕಂತಿ, ಮಣ್ಣಲಿ ಇಳಿಯೂದ ಧಣ್ಣಗ ಮರೆತಿ ||೧||

ಬದುಕು ಬಾಳೇವು ನಂದೇ ಅಂತಿ, ನಿಧಿ ಸೇರಿದಷ್ಟೂ ಸಾಲದು ಅಂತಿ |
ಕದವ ತೆರೆದು ಕಡೆ ಯಾತ್ರಗೆ ನಡೆವಾಗ, ಒದಗದು ಯಾವುದೂ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಂತಿ ||೨||

ನೆಲೆಯು ಗೋವಿಂದನ ಪಾದದೊಳ್ಳೈತಿ, ಅಲಕೊಂಡು ಹುಡುಕಿದರಿನ್ನೆಲ್ಲೈತಿ |
ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ದಯೆಯೊಳ್ಳೈತಿ, ರಸಿಕನು ಉಸುರಿದ ಕವಿತೆಯೊಳ್ಳೈತಿ ||೩||

||೪೫||

|| ನೋಡಿದ್ಯಾ, ಕಪ್ಪಿ ನೋಡಿದ್ಯಾ ||

ನೋಡಿದ್ಯಾ, ಕಪ್ಪಿ ನೋಡಿದ್ಯಾ |
ಕೂಡಿ ಜೋಡಲೆ ಮೇಲೊಂದಡರಿಕೊಂಡಾಡ್ವದು ||

ಗುಳಿ-ಗುಳಿ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಸುಳಿದಾಡುವ ಕಪ್ಪಿ, ಇಳಿವ ಜನರಿಗೆ ಭಯಪಡಿಸುವ ಕಪ್ಪಿ |
ಹೊಳೆ ಶರಧಿ ಹಳ್ಳ-ಕೊಳ್ಳದೊಳು ಇರುವಂಥ, ಮಳೆಗಾಲ ತರಿಸುವ ಮೋಜಿನ ಕಪ್ಪಿ ||೧||

ಶಿವನ ತೊಡಿಯ ಕೆಳಗಿರುವಂಥ ಕಪ್ಪಿ, ಭುವನದಿ ಹಾರಾಡೋ ಹವಣಿಯ ಕಪ್ಪಿ |
ತವಕದಿ ಶಿವನೊರವಿಲೆ ಪೋಗಿ ಲಂಕೆಯ ಪುರದ ಪತಿ ರಾವಣಗೆ ಸತಿಯಾದ ಕಪ್ಪಿ ||೨||

ಶಿಶುನಾಳಧೀಶ ರಕ್ಷಿಸಿದಂಥ ಕಪ್ಪಿ, ವಸುಧೆಯೊಳ್ ಎಸೆದಂಥ ಹಸನಾದ ಕಪ್ಪಿ |
ಕುಶಲದಿ ತರಲಘಟ್ಟದ ಕೆರಿಯ ನೀರೊಳ್ ದೆಸೆವಡಿಯುತ ಜಿಗಿದಾಡುವ ಕಪ್ಪಿ ||೩||

||೪೬||

|| ಪಾರಿವಾಳದ ಆಟ ಛಂದ ||

ಪಾರಿವಾಳದ ಆಟ ಛಂದ, ಅದು ಹಾರುತ ಬಂದರೆ ಮನಸಿಗಾನಂದ ||

ಮುಂದಕ್ಕೆ ರೆಕ್ಕೆಯ ಬಡಿದು ಹಿಂದೆ ಚೆಂದಾದ ಪುಚ್ಚದ ಗರಿಗಳ ತೆರೆದು |
ಸಂದಿ-ಗೊಂದಿ ಬಿಟ್ಟು ಹಿಡಿದು ಬಯಲ ಬಂದರೆ ತೇಲುತ ಆಕಾಶ ಅಲೆದು ||೧||

ಕೆಳಗಡೆ ಕರೆದಾನು ಕಳ್ಳ ಜತೆ ಹಾರಲು ಕಳಿಸ್ಯಾನು ಪಳಗಿದ ಮಳ್ಳ |
ಗುರಿ ಬಿಡಲುಂಟೇನು ಸುಳ್ಳ ಬಿಟ್ಟು ಸಾಗಲು ಭರತಿ ಮಣ್ಣಿನ ಹಳ್ಳ ||೨||

ಹಿಂದಿನ ರೆಕ್ಕೆಯ ಕಿತ್ತು ಮುಂದೆ ಬರುವಂಥ ಪುಚ್ಚದ ಗರಿಗಳ ಹೊತ್ತು |
ಸಂದಿ-ಸಂದಿಗೆ ಶುಭವಿತ್ತು ಅದು ಕಂದಿಗುಂದದ್ದಾಹಾಂಗ ಸಲುಹಲು ಗೊತ್ತು ||೩||

ಮ್ಯಾಲಕ್ಕ ಹೊಡಿ ಮೂರು ಲಾಗ ಸಾಲು ತೇಲುವ ಡವಲು ಫಲ ದೈವಭೋಗ |
ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ಯೋಗ ರಸಿಕರ ಹಾಡಿದು ಹಸನಾದ ಹೊಸ ಪಕ್ಷಿರಾಗ ||೪||

॥೪೭॥

॥ ಪ್ರಾಯ ಹೋಗುತ ಬಂತು ॥

ಪ್ರಾಯ ಹೋಗುತ ಬಂತು, ದೇಹ ಒಣಗಿ ನಿಂತು, ಜೀವದ ಬಡಿವಾರ ಏನೆಂಬೆ |
ಸಾಯುವ ಗಳಿಗೇಲೂ ವ್ಯಾಳಿಯ ಚಿಂತೆ, ಸೋಲಬ್ಯಾಡೋ ಜೀವ ಎಂದೆಂಬೆ ॥

ಕೋವಿದನಾದರೆ ಸಾವಿಗಂಜದೆ ಮಹಾದೇವರ ನುಡಿಸೋ ಹೌದೆಂಬೆ |
ಭಾವವ ನಂಬಿ ಜೀವವ ರಂಭಿಸೋ ಭಾವವೆ ದೇವ ಎಂದೆಂಬೆ ॥೧॥

ಅಸ್ಥಿ-ಚರ್ಮದ ಘಟ ವಿಸ್ತಾರದ ಕೂಟ ಮಸ್ತಕ-ಮನ-ಬುದ್ಧಿ ಎಂತೆಂಬೆ |
ಮಸ್ತಿ-ಮತ್ಸರ-ಕಾಯ ರಸ್ತೇಲಿ ಬಿದ್ದಂಥ ಅಸ್ಥಿರ ಎಂಬುದ ನೀ ಕಾಂಬೆ ॥೨॥

ವಶ ಮಾಡಿ ಬುದ್ಧಿಯ ಹಸನಾಗಿ ಚಿಂತಿಸು ಉಸಿರು ಗುರುವಿನ ನಾಮ ಎಂತೆಂಬೆ |
ಮುಸುಕು ತೆಗೆದು ಇನ್ನು ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ಎಸೆವ ಪಾದಕೆ ನೀ ನಮಿಸೆಂಬೆ ॥೩॥

॥೪೮॥

॥ ಬರಕೋ ಪದ ಬರಕೋ ॥

ಬರಕೋ ಪದ ಬರಕೋ, ಇದರನ್ವಯ ತಿಳಕೋ |
ಸದಮಲ ಜ್ಞಾನದ ಕುದಿ ಉಕ್ಕಿ ಬರುವಾಗ ನದರಿಟ್ಟು ನಿನ್ನೊಳು ಸದಮಲ ತತ್ತ್ವದಿ ॥

ಅಡಿಗಣ ಪ್ರಾಸಕೆ ದೊರಕದ ಪದವು, ನುಡಿ-ಶಬ್ದಕೆ ನಿಜ ನಿಲಕದ ಪದವು |
ಎಡತೆರಪಿಲ್ಲದೆ ನಡುವಿನಕ್ಷರದಿ ಕಡುಶೂನ್ಯದ ಗುರುತಿನ ಗುರುಪದವು ॥೧॥

ಸರಿಗಮ ಬರೆದಿಹ ಅಸಮ ಸುಪದವು, ಹಸನಾಗಿ ನಿನ್ನೊಳು ಎಸೆಯುವ ಪದವು |
ಕುಶಲದ ಐದಕ್ಷರವಿಹ ಪದವು, ರಸಿಕ ಸಾಧು ಜನ ಹಾಡುವ ಪದವು ॥೨॥

ಗಣನೇಮದ ಗುಣ ಕೆಡಿಸುವ ಪದವು, ತುಣುಕು ಶಾಸ್ತ್ರಕೆ ಮಣಿಯದ ಪದವು |
ಗುಣಿಸಿಕೊಳದೆ ಸಂಗೀತ ಸ್ವರಗಳನು ತಣಿಸಿ ಒಳಗೆ ಕುಣಿಸ್ಯಾಡುವ ಪದವು ॥೩॥

ಲಯ-ಪ್ರಳಯಕೆ ಒಳಗಾಗದ ಪದವು, ನಿಲಯದೊಳಗೆ ನಿಜ ನಿಲಿಸುವ ಪದವು |
ಒಲುಮೆಯಿಂದ ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನು ಸುಲಭಕೆ ಎದೆಯೊಳು ಬಿತ್ತಿದ ಪದವು ॥೪॥

ಗುರು ಗೋವಿಂದನ ಧ್ಯಾನದ ಪದವು, ವರ ಓಂಕಾರ ಪ್ರಣವದ ಪದವು |
ಧರೆಯೊಳು ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ಪದವು, ದುರಿತ ದುರ್ಗುಣವ ದೂಡುವ ಪದವು ॥೫॥

॥೪೯॥

॥ ಬಲನಾತ ಬಲನಾತ ॥

ಬಲನಾತ ಬಲನಾತ ।

ಮನವು ಮಲಿನ ತೊಳೆಯದಿರೆ ಹೊಲಸಾಯುವು ॥

ನಾಯಿ ಸತ್ತು ಕೊಳೆತರೆ ನಾತಲ್ಲ, ಕಾಯಿ ಕೆಟ್ಟು ಹುಳಿತರೆ ನಾತಲ್ಲ ।
ಬಾಯಿ ಕಚ್ಚಿ ಖಂಡ ಹೆಂಡ ತಿಂಬುವ ಆಯಗೆಟ್ಟು ಮನುಜರು ನಾತವ್ವ ॥೧॥

ಉಂಡು ಉಬ್ಬಳಿಸುವುದು ನಾತಲ್ಲ, ಕುಂಡ್ಯಾಗ ಬರುವುದು ನಾತಲ್ಲ ।
ಕಂಡ ಕಂಡ ಜನರ ಕಾಲು ಹಿಡಿದರೆ ಮಂಡಲ ಮಧ್ಯದೊಳೆದು ನಾತವ್ವ ॥೨॥

ಭಂಗಿ ಸೇದಲು ಬಾಯಿ ನಾತಲ್ಲ, ನುಂಗಿ ಕಾರಿದರದು ನಾತಲ್ಲ ।
ಮಂಗಳಾತ್ಮಕ ಗುರು ಗೋವಿಂದನ ಸಂಗ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದು ನಾತವ್ವ ॥೩॥

॥೫೦॥

॥ ಬಾಯಿಲೆ ಬ್ರಹ್ಮವ ಬೊಗಳಿದರೇನು ॥

ಬಾಯಿಲೆ ಬ್ರಹ್ಮವ ಬೊಗಳಿದರೇನು, ನಾಯಿಯಂತೆ ಕೊಳೆ ಮೇಯುವಿ ಮನಸೇ ।
ಕಾಯ-ಜೀವರೊಳು ನ್ಯಾಯವ ಹಿಡಿಯದೇ ಮಾಯದೊಳಗೆ ಮುಳುಗೇಳುವಿ ಮನಸೇ ॥

ಪರಸತಿ ಪರಧನ ಪರನಿಂದೆಗೆ ಮನ ಹರಿಸುವಿ ಪಿರಿ ಪಿರಿ ಸಾಕೆಲೊ ಮನಸೇ ।
ಭಾರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಪರಿಸಿ ಗಿಳಿಯ ಧರ ಸೇರಿ ಪಂಜರವ ತೊಳಲುವಿ ಮನಸೇ ॥೧॥

ಹೊಲಸಿನ ಸಿಂಬಳ ಸೇವಿಪ ನೊಣದಂತೆ ತಿಳಿಯದೆ ವಿಷಯದಿ ಬೀಳುವಿ ಮನಸೇ ।
ಇಳೆಯೊಳು ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ಒಲಿಸದೆ ಬಲು ಕರ್ಮವ ನೀ ಗಳಿಸುವಿ ಮನಸೇ ॥೨॥

॥೫೧॥

॥ ಬಾರೆ ನೀರೆ ತೋರೆ ಮುಖ ॥

ಬಾರೆ ನೀರೆ ತೋರೆ ಮುಖ ವಾರಿ ಯಾಕೆ ನಿಂತೆ ।
ದೂರ ಹೋದಳೆಂದು ನಾ ದಾರಿ ನೋಡುತ ಕುಂತೆ ॥

ಆರ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದರೂ ತೀರದೀ ಮಾತು, ಊರ ಮಂದಿ ಅರಿಯರು ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಗೊತ್ತು ।
ಬರತೀನಂತ ಹೇಳಿ ಹೋದ್ಯಲ್ಲೆ, ಮರೆತು ಮನ ಕಲ್ಲು ಮಾಡಿದರೇನು ಬಂತು ॥೧॥

ಸಣ್ಣಾಕಿ ನೀ ಇರುತಾ ನಾವು ನೀವು ಜತ್ತು, ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು ಕಾಯುವರೇನಿದು ಮಾತು ।
ಹುಣ್ಣೆಮಿ ದಿವಸ ಅಮಾವಾಸಿ ಬಂತು, ಹಣ್ಣಾಗಿ ಉದುರುವ ಬಳ್ಳಿ ಹಬ್ಬತ್ತು ।
ಇನ್ಯಾಕ ಕರುಣ ಗುಣವು ಇರಲಿ ಸ್ಥೂಲದ ಹರವಿ ಸುಖದಲಿ ಹೊತ್ತು ॥೨॥

ವಸುಧೆಯೊಳು ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ಹೊರತು, ಮುಸುಕು ತೆಗೆದು ನೋಡೆ ಮಾಯೆ ಬಲವಾಯ್ತು ।
ಹಸನಾದ ಹಾಲಿನ ಕೆನಿಯು ನೀರಾಯ್ತು, ವ್ಯಸನ ಎಂಬೊ ಮಜ್ಜಿಗಿ ಹುಳಿಯಾಯ್ತು ।
ದೆಸೆದೆಸೆಗಳಿಗೆ ಅಕ್ಷತೆ ಇತ್ತು ಮೋಹವ ತೊಟ್ಟು ಬಂದೆ ನಾ ಸೋತು ಸೋತು ॥೩॥

॥೫೨॥

॥ ಬಿಡತೇನಿ ದೇಹವ ಬಿಡತೇನಿ ॥

ಬಿಡತೇನಿ ದೇಹವ ಬಿಡತೇನಿ ।

ಬಿಡತೇನಿ ದೇಹವ ಕೊಡತೇನಿ ಭೂಮಿಗೆ ।
ಇಡತೇನಿ ಮಹಿಮರ ನಡತೆಯ ಹಿಡಿದು ॥೧॥

ಕರುಣದಿ ಕರ್ಮದ ದುರಿತವನು ಕಳೆದು ।
ಮರಣವಳಿದು ಮಾಯಾ-ಪರವಶನಾಗದೆ ॥೨॥

ಪಾವಕಗಾಹುತಿ ಮಾಡಿ ಜೀವನದಸು ।
ಭಾವದಿ ಬಯಲು-ಬ್ರಹ್ಮ ನಾನಾಗುತ ॥೩॥

ಅವನಿಯೊಳು ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನೇ ಗತಿಯೆಂದು ।
ಜವನ ಬಾಧೆಯ ಗೆದ್ದು ಶಿವಲೋಕದೊಳಗೆ ನಾ ॥೪॥

||೫೩||

|| ಬಿಡು ಬಿಡು ನೀ ಈ ನಡತಿ ||

ಬಿಡು ಬಿಡು ನೀ ಈ ನಡತಿ, ತಗಿ ಸಲ್ಲದು ಈ ರೀತಿ ||

ಪೊಡವಿಯೊಳಗೆ ಸುಳ್ಳೆ ಗೊಡವಿ ಯಾತಕೊ, ನುಡಿಯದೇನೂ ನೀ ನಡಿ ಮನೆಗೆ |
ಹಡೆಯದೆ ಕರ್ಮವ ನಡಿ ಮನೆಗೆ ||೧||

ಭೋಗ ವಿಷಯದಲಿ ಆಗದಾಗದು ಸ್ನೇಹ, ರಾಗ ಕರ್ಮವ ನೀಗಿ ನಡಿ ಮನೆಗೆ |
ಯೋಗವನೇರಿ ನಡಿ ಮನೆಗೆ ||೨||

ಧರೆಯೊಳು ಶಿಶುನಾಳಧೀಶಗೆ ತಪ್ಪಲು, ಮರುಳೆ ಒಪ್ಪನು ನಿನ್ನ ನಡಿ ಮನೆಗೆ |
ಗರತಿಯ ತರ ಬಾಳಿ ನಡಿ ಮನೆಗೆ ||೩||

||೫೪||

|| ಬಿದ್ದೀಯಬ್ಬೇ ಮುದುಕಿ ||

ಬಿದ್ದೀಯಬ್ಬೇ ಮುದುಕಿ, ಬಿದ್ದೀಯಬ್ಬೇ |
ನೀ ದಿನ ಹೋದಾಕಿ, ಇರು ಭಾಳ ಜೋಕಿ ||

ಸದ್ಯಕಿದು ಹುಲುಗೂರ ಸಂತಿ, ಗದ್ದಲದೊಳಗ್ಯಾಕ ನಿಂತಿ |
ಬಿದ್ದು ಇಲ್ಲಿ ಒದ್ದಾಡಿದರ ಎದ್ದು ಹ್ಯಾಂಗ ಹಿಂದಕ ಬರತಿ |
ಬುದ್ಧಿಗೇಡಿ ಮುದುಕಿ ನೀನು, ಬಿದ್ದೀಯಬ್ಬೇ ||೧||

ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪತ್ತಲ ಇಟ್ಟೇ, ಅದನು ಉಟ್ಟು ಹೊತ್ತೋಳು ಜೋಕಿ |
ಕೆಟ್ಟ ಗಂಟಿಚೌಡೇರು ಬಂದು ಉಟ್ಟುದನ್ನೆ ಕದ್ದಾರು ಜೋಕಿ |
ಬುದ್ಧಿಗೇಡಿ ಮುದುಕಿ ನೀನು, ಬಿದ್ದೀಯಬ್ಬೇ ||೨||

ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ಮುಂದ ಕೊಸರಿ ಕೊಸರಿ ಹೋಗಬ್ಯಾಡ |
ಹಸನವಿಲ್ಲ ಹರೆಯವು ಸಂದ ಪಿಸುರು ಪಿಚ್ಚುಗಣ್ಣಿನ ಮುದುಕಿ |
ಬುದ್ಧಿಗೇಡಿ ಮುದುಕಿ ನೀನು, ಬಿದ್ದೀಯಬ್ಬೇ ||೧||

॥१११॥

॥ ಬೋಕಿಯೊಳಗ ಮೂರು ಲೋಕ ॥

ಬೋಕಿಯೊಳಗ ಮೂರು ಲೋಕ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು, ಆ ಕುಲ ಈ ಕುಲ ಎಲ್ಲಿತ್ತೋ |
ಜೋಕಿಲೆ ಹದಿನೆಂಟು ಜಾತಿಗೆ ಹೇಳತೇನಿ, ಏಕ ಮುಂಡಗಿ ಮಾತಿದು ಗೊತ್ತೋ ॥

ಬಲ್ಲವರಾದರೆ ಹೇಳಿರಿ ತಿಳಿದು, ಮುಲ್ಲಾನ ಮಸೀದಿ ಎಲ್ಲಿತ್ತೋ |
ಗುಲ್ಲು ಮಾಡಿ ಗುದ್ದಾಡಿ ಅಲಾವಿಗೆ, ಬೆಲ್ಲ ಓದಿಸುವದು ಎಲ್ಲಿತ್ತೋ ॥೧॥

ಸುಳ್ಳೆ ಫಕೀರರಾಗಿ ಪಾಪ ರಿವಾಯತು, ವಿಕಾರಿ ಕಲಿಕರ್ಮದ ಗೊತ್ತೋ |
ಠಕಾಣೆಗಿದು ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನಿಗೆ, ಸವ್ವಾಲಿಗುತ್ತರ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತೋ ॥೨॥

॥११೨॥

॥ ಬೋಧ ಒಂದೇ ॥

ಬೋಧ ಒಂದೇ, ಬ್ರಹ್ಮನಾದ ಒಂದೇ |
ಸಾಧನ ಮಾಡುವ ಹಾದಿ ಒಂದೇ, ಆದಿ ಪದ ಒಂದೇ ॥

ಬಿಂದು ಒಂದೇ, ನಿಜಾನಂದ ಒಂದೇ |
ತಂದೆ ಸದ್ಗುರು ಗೋವಿಂದಗೆ ಒಂದೇ, ಅಂದಿಗಿಂದಿಗು ಒಂದೇ ॥೧॥

ದೋಷ ಒಂದೇ, ಕರ್ಮಪಾಶ ಒಂದೇ |
ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ಭಾಷೆ ಒಂದೇ, ಭವ ನಾಶ ಒಂದೇ ॥೨॥

॥११೩॥

॥ ಮಂಗನ ನೋಡಿದೆ ॥

ಮಂಗನ ನೋಡಿದೆ, ನಾನೊಂದು ಮಂಗನ ನೋಡಿದೆ |
ಕಂಗಡಿಸುತ ಮನ ರಂಗಿಲೆ ಕುಣಿದು ಎನ್ನ ಹಂಗು ತೊರೆದು ಅಂಜಿಸುತಲಿದೆ ॥

ಬಾಲ ಸಿಂಗಲೀಕ ಎನಿಸಿ, ಭಂಗಕೆನ್ನ ಎಳಸಿ, ರಾಮಾವತಾರದಿ ಲಂಕೆಯ ಸುಟ್ಟ ಮಂಗ |
ಹೆದರಿಕಿಲ್ಲದ ಮಂಗ, ಗುದಗೇರಿಯ ಹಿರೇ ಮಂಗ, ಮದವೇರಿ ಮನೆಯ ಕದವ ನೂಕುವ ಮಂಗ ॥೧॥

ಲಕ್ಷ್ಮೀಪುರದ ಮಂಗ, ಲಕ್ಷ್ಮವಿಲ್ಲದ ಮಂಗ, ಪ್ಯಾಟಿ-ಬಜಾರು ಹಿಡಿದು ಲೂಟಿ ಮಾಡಿದ ಮಂಗ |
ಸಲಿಗಿಯಿಲ್ಲದ ಮಂಗ, ಕಲಿಯಲಾರದ ಮಂಗ, ಶಿಶುವಿನಾಳಧೀಶನಿಗೆ ಮಣಿಯೊ ಮಂಗ ॥೨॥

॥೫೮॥

॥ ಮನಸಿನ ಹರಿದಾಟವನು ॥

ಮನಸಿನ ಹರಿದಾಟವನು ನಿಲಿಸುವುದು ಘನಕಷ್ಟವೇನೋ, ಮನಸೇ ।

ಮನಸೇ ಮನಸಿನ ಮನಸ ನಿಲಿಸುವುದು ಮನ ತಿಳಿಯುವ ಮನವು ಬ್ಯಾರೋ, ಮನಸೇ ॥೧॥

ವಿಷಯಗಳಲಿ ಸುಖ ಬಯಕೆ ಬಯಸಿ ಬಲು ಕಸಿವಿಸಿಗೊಂಬುವುದ್ಯಾಕೋ, ಮನಸೇ ॥೨॥

ತನುತ್ರಯದೊಳು ಸುಳಿದಾಡುವ ಜೀವನ ಗುಣವರಿಯುವ ಮಾರ್ಗವು ಬ್ಯಾರೋ, ಮನಸೇ ॥೩॥

ಗುರುಗೋವಿಂದನ ಚರಣಕಮಲದೊಳು ಭೃಂಗದ ಪರಿಯಲಿ ಗಾನಗೈಯೆಲೋ, ಮನಸೇ ॥೪॥

ದಶದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹಾರ್ಯಾಡೋ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಹೊಸಬಲೆ ಹಾಕುವ ಪರಿಯು ಬ್ಯಾರೋ, ಮನಸೇ ॥೫॥

ಇಳೆಯೊಳು ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ತಿಳಿದರೆ ಒಳ-ಹೊರಗೊಂದೇ ಪರಿಯಲ್ಲೋ, ಮನಸೇ ॥೬॥

॥೫೯॥

॥ ಮರಣಕೆ ಒಳಗಾಗೊ ನರಕುರಿಗಳಿರಾ ॥

ಮರಣಕೆ ಒಳಗಾಗೊ ನರಕುರಿಗಳಿರಾ, ಅರಿವಿದ ಸಾರುವೆ ಕೇಳಿರಿ ।

ಮರೆಯದೆ ಗುರುಮಂತ್ರ ಬರೆದೋದಿ ಜಪಿಸಿರಿ, ಸ್ಮರಣೆಲಿ ಪರತತ್ತ್ವ ನಿಲಿಸಿರಿ ॥

ದೇಹದೊಳಗೆ ಇದ್ದು ಮಾಯೆ-ನೋವಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಸಾವಿಗಂಜುತ ಬಾಯಿ ಬಿಡಬೇಡಿರಿ ।
ಆಯ ತೀರದ ಮುನ್ನ ಜೀವ-ಪರಮರ ಒಂದು ತಾವು ಕೂಡಿಸಿ ದೇವರೊಡಗೂಡಿರಿ ॥೧॥

ಹಸಿವು-ವಿಷಯ-ತ್ಯಜೆ ವ್ಯಸನ ಮಾಡುವ ಮನದ ಕಸರು ಕಳೆದು ಕಾಮವ ದೂಡಿರಿ ।
ವಸುಧೆಯೊಳ್ ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನೆ ಗತಿಯೆಂದು ಹಸನಾಗಿ ತಮವಳಿದು ಹಾಡಿರಿ ॥೨॥

॥೬೦॥

॥ ಮರುಳೇ ಮರೆತಿರಬೇಡ ॥

ಮರುಳೇ ಮರೆತಿರಬೇಡ ಗುರುವಿನ, ಮಾಡೋ ಶ್ರೀ ಶಿವಭಜನ |
ಮಾಡೋ ಶ್ರೀ ಶಿವಭಜನ ನೇಮದಿ, ಮಾಡೋ ಶ್ರೀ ಶಿವಭಜನ ॥

ಅಳಿವುದು ಕಾಯ ಉಳಿವುದು ಕೀರ್ತಿ ತಿಳಿದು ನೋಡಲೋ ರೀತಿ |
ಬಿಡು ಅವಿಚಾರ ಮಾಡೋ ಸುವಿಚಾರ ಸ್ಥಿರವಲ್ಲೋ ಈ ಸಂಸಾರ ॥೧॥

ಎಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಹಂಬಲಿಸುವಿ ನೀ ನಂದೀಶನ ಮರೆತು |
ಕಂದ ನಿನಗಿಂಬಿಲ್ಲ ಈ ಭವದಿ ಸುಂದರ ಗುರುವಿನ ಪಾದಕ ಹೊಂದಿ ॥೨॥

ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಶಿವನಾಮವ ಸ್ಮರಿಸೋ ಧೃಢಭಕ್ತಿಯ ನಿಲಿಸೋ |
ಶಿಶುನಾಳಧೀಶ ಶ್ರೀ ಬಸವೇಶನ, ಶಿಶುನಾಳಧೀಶ ಶ್ರೀ ಬಸವೇಶನ,
ಮಾಡೋ ಶ್ರೀ ಶಿವಭಜನ ಪ್ರೇಮದಿ, ಮಾಡೋ ಶ್ರೀ ಶಿವಭಜನ ॥೩॥

॥೬೧॥

॥ ಮೂಕನಾಗಿರಬೇಕು ॥

ಮೂಕನಾಗಿರಬೇಕು, ಜಗದೊಳು ಜೋಕ್ಯಾಗಿರಬೇಕು |
ಕಾಕು-ಕುಹಕರ ಸಂಗ ನೂಕಿರಬೇಕು, ಲೋಕೇಶನೊಳೇಕವಾಗಿರಬೇಕು ॥

ಕಚ್ಚುವ ನಾಯಂತೆ ಬೊಗಳುವರು, ಹುಚ್ಚರಂದದೊಳೆಚ್ಚರ ಇಲ್ಲದವರು |
ಲುಚ್ಚರು ನಾಚಿಕೆ ತೊರೆದಿಹರು ॥
ಮುಚ್ಚಿದ ಸುದ್ದಿಯ ಬಚ್ಚಿದದಂಥ ಕುತ್ತಿತ ಮನುಜರನಗಲಿರಬೇಕು ॥೧॥

ಲೋಕನುಡಿಯ ಮಾತಾಡುವರು, ತೂಕವರಿಯದ ಕುಹಕ ಬುದ್ಧಿಯ ಜನರು |
ತಾಕು-ತಗಲು ನುಡಿಯಾಡುವರು ॥
ಸೂಕರ ಮನುಜರ ಸಂಗತಿ ಹಿಂಗಿಸಿ ಶ್ರೀಕರ ಬ್ರಹ್ಮ ತಾನಾಗಿರಬೇಕು ॥೨॥

ನುಡಿದ ನುಡಿಯಂತೆ ನಡೆಯಲಿಬೇಕು ನಾವು ಗುರುವಿನ ಅಡಿಯ ಹಿಡಿಯಲಿಬೇಕು |
ಕಡು ಮದ ನಡತಿಯ ಬಿಡಬೇಕು ॥
ಪೊಡವಿಪ ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ಕಂಡು ಗುಡಿಪುರ ಕಲ್ಮಠ ಕೂಡಿರಬೇಕು ॥೩॥

॥೬೨॥

॥ ಮೋಹದ ಹೆಂಡತಿ ತೀರಿದ ಬಳಿಕ ॥

ಮೋಹದ ಹೆಂಡತಿ ತೀರಿದ ಬಳಿಕ ಮಾವನ ಮನೆಯ ಹಂಗಿನ್ಯಾಕೋ |
ಸಾವು-ನೋವಿಗೆ ಸಾಗುವ ಬೀಗನ ದೇಹದ ಹಂಗೊಂದೆನಗ್ಯಾಕೋ ||

ಖಂಡವನದಿ ಸೋಂಕಿ ತನ್ನ ಮೈಯೊಳು ತಾಕಿ ಬಂಡೆದ್ದು ಹೋಗುವುದು ಭಯವ್ಯಾಕೋ |
ಮಂಡಲನಾಡಿಗೆ ಪಿಂಡದ ಗೂಡಿಗೆ ಚಂಡಿತನದಿ ಚರಿಸ್ಯಾಡುವುದ್ಯಾಕೋ ||೧॥

ತಂದೆ ಗೋವಿಂದ ಗುರುವಿನ ಸೇವಕ ಕುಂದಗೋಳಕೆ ಬಂದು ನಿಂತನ್ಯಾಕೋ |
ಬಂಧುರ ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ದಯದಿಂದ ಇಂದಿಗೆ ವಿಷಯದ ವ್ಯಸನಗಳ್ಯಾಕೋ ||೨॥

॥೬೩॥

॥ ಯಾರ ಗೊಡವಿನ್ಯಾತಕ ॥

ಯಾರ ಗೊಡವಿನ್ಯಾತಕ ಮಗಳ, ಮುನ್ನೋಡಿ ಹಂಜಿ ನೂಲಮ್ಮ |
ದಾರಿಕಾರರು ನಿನ್ನ ಮಾರಿಯ ನೋಡಲು ಮಾರಿ ಎತ್ತಿ ನೋಡಬೇಡವಮ್ಮ ||

ಆಸನದೊಡ್ಡ ಮಣಿಗಳ ಮಾಡಿ ಆ ಶಶಿ-ರವಿಯ ಕಂಬವ ಮಾಡಿ |
ಸೂಸುವ ಚಕ್ರದ ಎಲಿ ಮ್ಯಾಲೆ ದಶವಾಯುಗಳೆಂಬ ನುಲಿಗಳ ಬಿಗಿದು |
ಹರಿಯನು ಬ್ರಹ್ಮನಾಳವ ಮಾಡಿ ಕುರುಹುನಾಶಕ ಬೆನಕನ ಹೂಡಿ |
ಪರಶಿವನೆಂಬ ದಾರವ ಕಟ್ಟಿ ವೈರಾಗ್ಯವೆಂಬ ಬಿಲ್ಲನು ಇಟ್ಟು ||೧॥

ಜ್ಞಾನವೆಂಬುವ ಕದಿರನು ಇಟ್ಟು ಮಾನವಧರ್ಮ ಹಂಜಿಯ ಹಿಡಿದು |
ಅನುಭವವೆಂಬುವ ಎಳೆಗಳ ತೆಗೆದು ಅನುವಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ನೂಲಮ್ಮ |
ಕಕ್ಕುಲಾತೆಂಬೊ ಕಸರನು ಕಳೆದು ಸುಖದುಃಖಗಳ ತೂಕವ ಹಿಡಿದು |
ಭಕುತಿಯೆಂಬುವ ಕೊಳವಿಯ ಹಿಡಿದು ಭಾವದ ಕುಕ್ಕುಡಿ ನೂಲಮ್ಮ ||೨॥

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಸಾವಿರದ ಮೇಲೆ ಆರು ನೂರು ಎಳೆಗಳ ಹೊಯ್ದು |
ತಪ್ಪದೆ ಎಣಿಕೆಯ ಮಾಡಿ ನೀನು ಒಪ್ಪದಿ ಪತ್ತಲ ಸುತ್ತಮ್ಮ |
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂಬುವ ಉತ್ತಮವಾದ ಹೋಳ ನೆಯ್ದು |
ಪೃಥ್ವಿವಾಸ ಶಿಶುನಾಳಧೀಶಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯ ಪಡೆಯಮ್ಮ ||೩॥

||೬೪||

|| ಶಿವಲೋಕದಿಂದ ಒಬ್ಬ ಸಾಧು ಬಂದಾನೋ ||

ಶಿವಲೋಕದಿಂದ ಒಬ್ಬ ಸಾಧು ಬಂದಾನೋ, ಶಿವನಾಮವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಾನೋ ||

ಮೈ ತುಂಬ ಬೂದಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡಾನೋ, ಕೊರಳೊಳು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಾನೋ |
ಮೈಯಲ್ಲಿ ಕಪನಿಯ ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡಾನೋ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ತ್ರಿಶೂಲ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಾನೋ ||೧||

ಊರ ಹೊರಗೆ ಒಂದು ಮಠ ಕಟ್ಟಿಸ್ಯಾನೋ, ಮಠದ ಬಾಗಿಲೊಳಗೆ ತಾನೇ ನಿಂತಾನೋ |
ಒಂಬತ್ತು ಬಾಗಿಲ ಮನೆಗೆ ಹಚ್ಚಾನೋ, ಒಂಬತ್ತು ಬಾಗಿಲ ಮನೆಗೆ ಹಚ್ಚಾನೋ,
ಧರೆಯೊಳು ಮೆರೆಯುವ ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನು ಶಿಷ್ಯ ಶರೀಫನ ಖೊನ ಹಿಡಿದಾನೋ ||೨||

||೬೫||

|| ಸದ್ಗುರು ಸಾಕಿದ ಮದ್ದಾನಿ ||

ಸದ್ಗುರು ಸಾಕಿದ ಮದ್ದಾನಿ ಬರುತಿದೆ ಎದ್ದು ಹೋಗಿರಿ ಇದ್ದ ನಿಂದಕರು |
ಬಿದ್ದು ಈ ಭವದೊಳು ಒದ್ದಾಡೊ ಜನರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡತ ಬರುತಲಿದೆ ||

ಆಕಾಶ ನೋಡತ ವಾಯುವ ನುಂಗುತ ರೈಂಕರಿಸುತಲದು ಬರುತಲಿದೆ |
ಅಷ್ಟಮದಗಳೆಂಬ ಕೆಟ್ಟ ನೀಚರನ್ನು ಸಿಟ್ಟಿಲೆ ಸೀಳುತ ಬರುತಲಿದೆ ||೧||

ಪ್ರಣವ ಸ್ವರೂಪವ ಅನುದಿನ ನೋಡತ ಘನ ಸುಖದಲಿ ಅದು ಬರುತಲಿದೆ |
ಮನವ ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನೊಳು ಮಗ್ನ ಮಾಡಿ ಚಿನುಮಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಬರುತಲಿದೆ ||೨||

||೬೬||

|| ಸರಿಯೇ ಇದು ಸರಿಯೇ ||

ಸರಿಯೇ ಇದು ಸರಿಯೇ |
ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಹರಿ-ಹರ ಸುರರಿಗಲ್ಲದ ಮಾತು ||

ಧರಗೆ ಉದಿಸಿ ಬಂದು ನರಜನ್ಮ ಸ್ಥಿರವೆಂದು ಸಿರಿಯೇ ಮಿಗಿಲೆಂದು ಕುದಿಯುವುದು |
ಮನಸಿನ ತಾಳಕೆ ಧಕ-ಧಿಮಿ ಕುಣಿಯುತ ಮುಣುಗಿಸಿ ಬಾಳನು ಬೇಯುವುದು ||೧||

ಅಂಗ-ಲಿಂಗದ ಸುಖ ಸಮರಸ ಅರಿಯದೆ ಮಂಗನಂತೆ ಲಿಂಗ ಧರಿಸುವುದು |
ಸಂಗವ ಬೇಡದೆ ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ಸಂಗಾತಿಯಾಗದೆ ಸಾಯುವುದು ||೨||

॥೬೭॥

॥ ಸವಾಲೊಂದು ನಿನ್ನ ಮ್ಯಾಲ ॥

ಸವಾಲೊಂದು ನಿನ್ನ ಮ್ಯಾಲ, ಶಾಹಿರ ಕೇಳಿ ।

ಬಯಲು ಅಲಾವಿಗೆ ನವಿಲು ಕುಣಿದು ನಿಂತು ।
ತೈಲವಿಲ್ಲದ ಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಕು ಮದೀನದಿ ॥೧॥

ಆವಿ ಹೊಟ್ಟಿಯಲೊಂದು ಎಮ್ಮಿ ಕರವ ಹುಟ್ಟಿ ।
ಹಮ್ಮಿಲೆ ಹೈನ ಮಾಡ್ತು ಮಕ್ಕಾ ಮದೀನದಿ ॥೨॥

ಮೊಲದ ತೆಲಿಯ ಮ್ಯಾಲ ಇಲಿ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತಿತ್ತು ।
ಸಲಗಿ ಹಚ್ಚಿದ ನರಿ ಹುಲಿಯ ಕೊಂದಿತು ಹಾರಿ ॥೩॥

ಪಂಜರದೊಳಗಿನ ಹುಂಜ ಕಾಮಿಯ ನುಂಗಿ ।
ಪಿಂಜಾರಣ್ಣನ ಜ್ಯೋತಿ ಪಂಜಾಗಿ ಉರಿದಿತ್ತು ॥೪॥

ಬಂಡಿಗಾಲಿಯ ಬುಡಕ ಬೆಂಕಿಯು ಹಚ್ಚಿತ್ತು ।
ಪುಂಡ ಯಜೀದನ ಕುಂಡಿಯು ಸುಟ್ಟಿತ್ತು ॥೫॥

ತಾಬೂತಿನೊಳಗೊಂದು ತಗಡನ್ ಹಸ್ತವ ಕಂಡು ।
ಮೆಹಬೂಬ ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ನಗಿ ಬಂತು ॥೬॥

॥೬೮॥

॥ ಸಾಧುಜನರ ಸಹಜಪಥವಿದು ॥

ಸಾಧುಜನರ ಸಹಜಪಥವಿದು, ಸದಾನಂದವಾಗಿರೋದು ॥

ಬೇಕು-ಬ್ಯಾಡ ಎಂಬುದೆಲ್ಲ ಸಾಕುಮಾಡಿ ವಿಷಯ ನೂಕಿ ।
ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಏಕವಾಗಿ ಮೂಕರಂತೆ ಚರಿಸುತಿಹುದು ॥೧॥

ಎಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರಲ್ಲೆ ದೃಷ್ಟಿ ಎಲ್ಲಿ ನಿಂತರಲ್ಲೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ।
ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಎಂಬೋದಳಿದು ಎಲ್ಲ ತಾನೆ ಆಗಿರೋದು ॥೨॥

ದೇಹ ಧರಿಸಿ ಮೋಹ ಹರಿಸಿ ರಾಗ ಭೋಗ ನೀಗಿ ನಿತ್ಯ ।
ಸೋಗು ಬಿಟ್ಟು ಶಿಶುನಾಳೇಶನ ಭಾಗವಾಗಿ ಬೆಳಗುತಿಹುದು ॥೩॥

॥೬೯॥

॥ ಸೋರುತಿಹುದು ಮನಿಯ ಮಾಳಿಗಿ ॥

ಸೋರುತಿಹುದು ಮನಿಯ ಮಾಳಿಗಿ ।

ಮಳೆಗಾಳಿಗೆ ನೆನೆದು, ಸೋರುತಿಹುದು ಮನಿಯ ಮಾಳಿಗಿ ॥

ಸೋರುತಿಹುದು ಮನೆಯ ಮಾಳಿಗಿ ದಾರು ಗಟ್ಟಿ ಮಾಳ್ವರಿಲ್ಲ ।

ಕಾಳಕತ್ತಲೆ ಒಳಗೆ ನಾನು ಮೇಲಕೇರಿ ಮೆತ್ತಲಾರೆ ॥೧॥

ಮುರುಕು ತೊಲೆಯು ಹುಳುಕು ಜಂತಿ ಕೊರೆದು ಸರಿದು ಕೀಲ ಸಡಲಿ ।

ಹರಕು ಚಪ್ಪರ ಜೇರುಗಿಂಡಿ ಮರೆತು ನಾನು ಮೆಟ್ಟಲಾರೆ ॥೨॥

ಕರಕಿ ಹುಲ್ಲು ಕಸವು ಹತ್ತಿ ಹರಿದು ಸಾಲು ಇರುವಿ ಮುತ್ತಿ ।

ಜಲದ ಭರದಿ ಸರಿಯೆ ಮಣ್ಣು ಒಳಗೆ ಹೊರಗೆ ಏಕವಾಗಿ ॥೩॥

ಕಾಂತೆ ಕೇಳೇ ಕರುಣದಿಂದ ಬಂತು ಕಾಣೇ ಹುಬ್ಬಿ ಮಳೆಯು ।

ನಿಂತು ಶಿಶುನಾಳಧೀಶ ತಾನು ಎಂತೊ ಪೊರೆವನು ಎಂದು ನಂಬಿದೆ ॥೩॥

॥೭೦॥

॥ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡಬೇಕಿಂಥವಳ ॥

ಸ್ನೇಹ ಮಾಡಬೇಕಿಂಥವಳ ।

ಒಳ್ಳೇ ಮೋಹದಿಂದಲಿ ಬಂದು ಕೂಡುವಂಥವಳ ॥

ಚಂದ್ರಗಾವಿ ಸೀರೀನುಟ್ಟು ದಿವ್ಯ ಕೆಂದಾವರಿ ಮೊಗ್ಗಿನ್ ಕುಪ್ಪಸ ತೊಟ್ಟು ।

ಬಂದಾಳು ಮಂದಿರ ಬಿಟ್ಟು ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಯೊಳು ಬಂದು ನಾಚುವಳೆಷ್ಟು ॥೧॥

ಅರಗಿಗಳ ಸಮ ಇವಳ ನುಡಿಯು ಚೆಲ್ವ ಸುಳಿನಾಭಿ ಕುಚಕುಂಭ ಕಳಹಂಸನಡೆಯು ।

ಧಳಧಳಿಸುವ ತೋಳ್ತೊಡೆಯು ಒಳ್ಳೇ ಬಳುಬಳುಕುವ ನಡುವು ತಳಿರಡಿಯು ॥೨॥

ಮುಕ್ತ ಕಾಮಿನಿ ಎನ್ನ ಕಾಡಿ ಮೋಹಮತ್ತ ಸುರತಸುಖ ಸುಡುವಂತೆ ಕೂಡಿ ।

ಹುಟ್ಟಿನ್ನೇ ಕಳೆದಳೊ ಖೋಡಿ ದೇವ ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ಪಾದಕೆ ದೂಡಿ ॥೩॥

॥२०॥

॥ ಹಾಕಿದ ಜನಿವಾರವ ॥

ಹಾಕಿದ ಜನಿವಾರವ ಸದ್ಗುರುನಾಥ ಹಾಕಿದ ಜನಿವಾರವ ।
ಹಾಕಿದ ಜನಿವಾರ ನೂಕಿದ ಭವಭಾರ ಲೋಕದಿ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ ನೀ ಪಡೆಯೆಂದು ॥

ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ ಕಲಿಸಿ ಆನಂದದ ಬಿಂದುಮಧ್ಯದಿ ನಿಲಿಸಿ ।
ನಂದಿಸಿ ಮನಸನು ಆತ್ಮದ ಜಲದಲಿ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಯಮನಂದುಗವಳಿಯೆಂದು ॥೧॥

ಕಂಡವರೊಡನಲೆದಿ ಧರ್ಮಲಂಡರ ಜೊತೆಗೆ ಬೆರೆತಿ ।
ಪುಂಡನೀತನ ನೂಕು ಎಂದು ನಿಂದಿಸೆ ಅವ ಗಂಡೆಂದರೀತನೆ ನೀವಲ್ಲ ಛೇ ಎಂದು ॥೨॥

ಶಿಶುನಾಳಧೀಶ ಗುರು ತನ್ನೊಡಲೊಳು ವಶವಿದ್ದ ಸೂತ್ರವನು ।
ನಸುನಗುತಲಿ ತೆಗೆದಲ್ಲಿಯೆ ತೊಡಿಸಿದ ಉಸುರುತ ಮಂತ್ರವ ಹೊಸಬನ ಮಾಡಿದ ॥೩॥

॥२೧॥

॥ ಹಾವು ತುಳಿದೇನೇ ॥

ಹಾವು ತುಳಿದೇನೇ, ಮಾನಿನಿ, ಹಾವು ತುಳಿದೇನೇ ।
ಹಾವು ತುಳಿದು ಹಾರಿ ನಿಂತೆ ಜೀವ ಕಳವಳಿಸಿತೇ ಗೆಳತಿ ।
ದೇಹತ್ರಯದ ಸ್ಮೃತಿಯು ತಪ್ಪಿ ದೇವಾ ನೀನೇ ಗತಿಯು ಎಂದು ॥

ಹರಿಗೆ ಹಾಸಿಗೆಯಾದ ಹಾವು ಹರನ ತೋಳಿನೊಳಿರುವ ಹಾವು ।
ಧರೆಯ ಹೊತ್ತು ಮೆರೆವ ಹಾವಿನ ಶಿರವ ಮೆಟ್ಟಿದೆ ಶಿವನ ದಯದಿ ॥೧॥

ಬೋಧಾನಂದವಾಗಿ ಬರಲು ಹಾದಿಯೊಳಗೆ ಮಲಗಿ ಇರಲು ।
ಪಾದದಿಂದ ಪೊಡವಿಗೊತ್ತಲು ನಾದಗೊಳಿಸಿತು ನಿಜದಿ ನೋಡೆ ॥೨॥

ಕಾರಡಗಿಯ ಊರ ಹೊರಗೆ ದಾರಿ ಕಟ್ಟಿ ತರುಬಿದಂಥ ।
ಘೋರತರದ ಉರಗ ಅದರ ಕ್ವಾರಿಹಲ್ಲು ಮುರಿವ ತೆರದಿ ॥೩॥

ಸತ್ಯ ಶಿಶುವಿನಾಳಧೀಶನ ಉತ್ತಮರ ಸೇವಕನಿಗೆ ।
ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕಾಲಿಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿತು ಸಣ್ಣ ನಾಗರ ॥೪॥

॥२३॥

॥ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಹೊಲಿಮನಿ ॥

ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಹೊಲಿಮನಿ, ಬಿಟ್‌ಹೊಂಟ್ರೆ ಖಾಲಿಮನಿ, ಎಷ್ಟಿದ್ದರೇನಿದು ಘಳಗಿಮನಿ ।

ವಸ್ತಿ ಇರುವ ಮನಿ, ಗಸ್ತಿ ತಿರುಗುವ ಮನಿ, ಶಿಸ್ತಿಲೆ ಕಾಣುವ ಶಿವನ ಮನಿ ॥೧॥

ಚಿಂತಿ ಕಾಂತಿಯ ಮನಿ, ಸಂತಿ ಸವತಿಯ ಮನಿ, ಅಂತೂ ಬಲ್ಲವರಿಗೆ ಆಡೋ ಮನಿ ॥೨॥

ಒಂಭತ್ತು ಬಾಗಿಲ ದಾಟಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುವಾಗ ಘಂಟೆ ಬಾರಿಸಿದಂತೆ ಗಾಳಿಮನಿ ॥೩॥

ವಸುಧೆಯೊಳಗೆ ನಮ್ಮ ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ಹಸನಾದ ಪದಗಳ ಹಾಡೋ ಮನಿ ॥೪॥

॥२೪॥

॥ ಹೋಗುತಿಹುದು ಕಾಯ ವ್ಯರ್ಥ ॥

ಹೋಗುತಿಹುದು ಕಾಯ ವ್ಯರ್ಥ, ಇದರ ಲಾಘವ ತಿಳಿದವ ಯೋಗಿ ಸಮರ್ಥ ॥

ಏಳು ಜನ್ಮಾಂತರ ದಿನವು ಹೀಗ ಹೇಳದೆ ಹೋದವು ನಿನಗಿಲ್ಲೊ ನೆನವು ।
ಭೋಗಲಂಪಟ ಸುಖ ಘನವು ಭವರೋಗದಿ ಮರಣಕ್ಕೆ ಆಯಿತೋ ಅನುವು ॥೧॥

ಬದುಕೇನು ಮಾಡಿದಿ ಇಲ್ಲೆ ಸುಳ್ಳೆ ಮುದುಕಾಗಿ ಮೆರೆದ್ಯಲ್ಲೊ ಛೇ ಹುಚ್ಚು ಮರುಳೆ ।
ಅದನು ಕೇಳುವ ಯಮನಲ್ಲೆ ಸದ್ಯ ನದರಿಟ್ಟು ನೋಡಿಕೊ ಉದಿಸಿದ್ಯಾವಲ್ಲೆ ॥೨॥

ಇನ್ನಾರ ತಿಳಿ ಕಂಡ್ಯ ತಮ್ಮ ನುಡಿ ಓಂ ನಮಃ ಶಿವ ಎಂಬೊ ಮಂತ್ರದ ಮರ್ಮ ।
ಪುಣ್ಯ ಪಾಪಗಳ ಕರ್ಮ ಕಳೆದು ಉಳಿದುದೇ ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ಧರ್ಮ ॥೩॥

॥२೫॥

॥ ಹೌದಪ್ಪ ಹೌದು ನೀನೇ ದೇವರ ॥

ಹೌದಪ್ಪ ಹೌದು ನೀನೇ ದೇವರ ।

ನಿಂದ ನೀ ತಿಳಿದರ ನಿನಗಿಲ್ಲೊ ದೂರ ॥

ನಿದ್ದಿಯೊಳಗ ಸದಾ ಎಚ್ಚರಾಗಿರಬೇಕು, ತಂಬಾಕಿಲ್ಲದ ಬತ್ತಿ ಹೊಗೆ ಸೇದಿರಬೇಕು ॥೧॥

ನೀರಿಲ್ಲದ ಜಳಕ ಮಾಡಿರಬೇಕು, ಅರಿವೆ ಇಲ್ಲದ ಮಡಿಯ ಉಟ್ಟಿರಬೇಕು ।
ಊಟ ಇಲ್ಲದ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿರಬೇಕು, ಊಟ ಇಲ್ಲದ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿರಬೇಕು ॥೨॥

ಸೆರೆ ಕುಡಿಯದೆ ನಿಶೆ ಹತ್ತಿರಬೇಕು, ಎಬಡಾ ತಬಡಾ ನಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದಿರಬೇಕು ।
ಮೋಜಿಲೆ ಹೋಗಿ ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ ಪಾದದಿ ತಲೆಯಿಟ್ಟು ಬಿದ್ದಿರಬೇಕು ॥೩॥

॥२६॥

॥ ಹೌದೆ ನಮ್ಮವ್ವ ನೀನು ॥

ಹೌದೆ ನಮ್ಮವ್ವ ನೀನು, ಹೌದೆ ನಮ್ಮವ್ವ ನೀನು ।
ಹೌದೆ ಭವದ ಗೊನಿ ಕೊಯ್ಲೆ, ಮುಕ್ತಿಯ ಮನಿಗೊಯ್ಲೆ ನಮ್ಮವ್ವ, ನೀನು ॥

ಹಡೆದ ಕರ್ಮವನೆಲ್ಲಾ ಬಡಿದೆ, ಕರ್ಮದ ಬೇರ ಕಡಿದೆ ।
ಕರ್ಮದ ಬೇರ ಕಡಿದೆ ನಮ್ಮವ್ವ, ನೀನು ॥೧॥

ಹೌದೆ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಹೊಚ್ಚಿ ನೈದೆ, ಅಪ್ಪನ ಗುಡಿಗೊಯ್ಲೆ ।
ಅಪ್ಪನ ಗುಡಿಗೆ ಒಯ್ಲೆ ನಮ್ಮವ್ವ, ನೀನು ॥೨॥

ತಿಳಿದೆ ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನ, ನೀ ಕಳೆದೆ ಪಾಪವ ।
ನಿನ್ನ ಮಗನ ಜ್ಞಾನವ ಬೆಳೆದೆ ನಮ್ಮವ್ವ, ನೀನು ॥೩॥

॥२७॥

॥ ಹ್ಯಾಂಗ ಬಳಕಿಯ ಮಾಡಬೇಕಣ್ಣ ॥

ಹ್ಯಾಂಗ ಬಳಕಿಯ ಮಾಡಬೇಕಣ್ಣ, ಹೀಂಗಾದ ಮ್ಯಾಲಿನ್, ಹ್ಯಾಂಗ ಬಳಕಿಯ ಮಾಡಬೇಕಣ್ಣ ।
ಹ್ಯಾಂಗ ಬಳಕಿಯ ಮಾಡಬೇಕು ಹಂಗು ಹರಿದು ನಿಂತ ಮ್ಯಾಲೆ,
ಭಂಗಿ-ತಂಬಾಕ ಸೇದಿ ಮರುಳಿನ ಗುಂಗಿನೊಳಗೆ ಕುಳಿತ ಮ್ಯಾಲಿನ್ ॥

ಪಡೆದ ತಾಯಿ-ತಂದಿ ನೋಡಣ್ಣ, ದುಡಿದುದಿದು ಸತ್ತರು, ಮಡದಿ-ಮಕ್ಕಳ ಪರಿವೆಯಿಲ್ಲಣ್ಣ ।
ಮಡದಿ-ಮಕ್ಕಳ ಪರಿವೆಯಿಲ್ಲ, ಒಡೆದು ಹೇಳುವ ಮಾತಿದಲ್ಲ,
ಬಿಡದೆ ಶೇಂದಿ ಶೆರೆಯ ತಂದು ಸಿಡಿದು ಬೀಳುಹಾಂಗ್ ಕುಡಿದ ಮ್ಯಾಲಿನ್ ॥೧॥

ಪುಂಡರಾಗಿ ತಿರುಗುತಾರಣ್ಣ, ಭಂಡಾಟ ಕೇಳಿರಿ, ಹೆಂಡ-ಹೇಸಿಗಿ-ನಾಚಿಕಿಲ್ಲಣ್ಣ ।
ಹೆಂಡ-ಹೇಸಿಗಿ-ನಾಚಿಕಿಲ್ಲ, ಲಂಡ-ಭಂಡರು ಕೂಡಿಕೊಂಡು,
ಗಂಡರಿಲ್ಲದ ಮನಿಯ ಒಳಗೆ ರಂಡಿಗೊಳು ಉಂಡ ಮ್ಯಾಲಿನ್ ॥೨॥

ದೇಶದೊಳಗ ಹೇಸಿ ಕಾಣಣ್ಣ, ತಾ ಸೋಸಿ ನೋಡಲು, ಘಾಸಿ-ಘಾಸಿಗಳಾಗುತಾವಣ್ಣ ।
ಘಾಸಿ-ಘಾಸಿಗಳಾಗುತಾವು, ಮೋಸ ಮಾಡಿ ಮಾತ ದೂಡಿ,
ಈಶ ಶಿಶುನಾಳಧೀಶನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಯಾಗಿ ಘಾಸಿ ಬೀಳದೆ ॥೩॥